ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ

Βρυξέλλες, 29.8.2006
COM(2006) 468 τελικό

2006/0158 (CNS)

Πρόταση

ΑΠΟΦΑΣΗ-ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

για το ευρωπαϊκό ένταλμα επιτήρησης σε προδικαστικές διαδικασίες μεταξύ κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης

{SEC(2006)1079}
{SEC(2006)1080}

(υποβληθείσα από την Επιτροπή)

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

1. Ιστορικό της πρότασης

Αιτιολόγηση και στόχοι της πρότασης

Ένας από τους σπουδαιότερους στόχους της Ευρωπαϊκής Ένωσης είναι η ανάπτυξη της Ένω σης ως χώρου ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης στο πλαίσιο του οποίου εξασφαλίζεται η ελεύθερη κυκλοφορία των προσώπων.

Με βάση τόσο την Ευρωπαϊκή Σύμβαση για την Προάσπιση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπο υ και των Θεμελιωδών Ελευθεριών («ΕΣΔΑ») όσο και γενικές αρχές του δικαίου, η προδικα στική (καλουμένη «προσωρινή») κράτηση πρέπει να θεωρείται ως εξαιρετικό μέτρο και είναι η σκόπιμο να εφαρμόζονται αντ' αυτής στον μέγιστο δυνατό βαθμό μη στερητικά της ελευθε ρίας μέτρα επιτήρησης.

Επί του παρόντος, ωστόσο, οι πολίτες της ΕΕ οι οποίοι δεν κατοικούν μονίμως στην επικράτε ια του κράτους μέλους στο οποίο είναι ύποπτοι για την τέλεση ποινικού αδικήματος υφίσταν ται ενίοτε, κυρίως λόγω της έλλειψης κοινωνικών δεσμών και του κινδύνου φυγής, το μέτρο της προσωρινής κράτησης, ενώ μερικές φορές υποβάλλονται για μεγάλο χρονικό διάστημα σ ε κάποιο μη στερητικό της ελευθερίας μέτρο επιτήρησης σε ένα ξένο (γι' αυτούς) περιβάλλο ν. Ένας ύποπτος ο οποίος κατοικεί μονίμως στη χώρα στην οποία θεωρείται ύποπτος για την τέλεση ποινικού αδικήματος θα υποβαλλόταν σε πολλές περιπτώσεις υπό παρόμοιες συνθήκε ς σε ένα λιγότερο περιοριστικό μέτρο επιτήρησης, όπως είναι η τακτική εμφάνιση στις αστυν ομικές αρχές ή η απαγόρευση των μετακινήσεων.

Συνήθως, ένας αλλοδαπός ύποπτος βρίσκεται σε πιο ευάλωτη θέση σε σύγκριση με ένα πρόσ ωπο που έχει τη συνήθη διαμονή του στην εκάστοτε χώρα. Πέραν του ότι είναι κατά το μάλλ ον ή ήττον αποκομμένος από επαφές με συγγενικά ή φιλικά του πρόσωπα, υπάρχει σαφής κίν δυνος να χάσει υπό τέτοιες συνθήκες ο ύποπτος κάτοικος εξωτερικού την εργασία του, καθώ ς το περιοριστικό μέτρο (π.χ. απαγόρευση των μετακινήσεων) που έχει ενδεχομένως επιβάλει στον ύποπτο η δικαστική αρχή του κράτους της δίκης τον εμποδίζει να επιστρέψει στη χώρα συνήθους διαμονής του. Γενικά, υπάρχει σαφής κίνδυνος άνισης μεταχείρισης μεταξύ των δύ ο κατηγοριών υπόπτων, πράγμα το οποίο μπορεί επίσης να θεωρηθεί ως εμπόδιο για την ελεύ θερη κυκλοφορία των προσώπων στην Ένωση.

Το κόστος που ανακύπτει δεν αφορά μόνο το εκάστοτε ύποπτο πρόσωπο. Η προσωρινή κράτ ηση έχει επίσης σοβαρές συνέπειες από την άποψη του κόστους για τις εμπλεκόμενες δημόσι ες αρχές. Επιπλέον, η υπέρμετρη ή άσκοπη προσφυγή στο μέτρο της προσωρινής κράτησης κ αι η διάρκειά της συντελούν στο φαινόμενο του υπερπληθυσμού των φυλακών, το οποίο εξα κολουθεί να μαστίζει τα σωφρονιστικά συστήματα σε ολόκληρη την Ευρώπη και υπονομεύει σε μεγάλο βαθμό τις προσπάθειες βελτίωσης των συνθηκών κράτησης.

Το πρόβλημα είναι ότι οι διάφορες εναλλακτικές λύσεις σε σχέση με την προσωρινή κράτησ η και τα λοιπά προδικαστικά μέτρα επιτήρησης (π.χ. τακτική εμφάνιση στις αστυνομικές αρχ ές) δεν μπορούν προς το παρόν να μεταφέρονται από τη μία χώρα στην άλλη, καθώς τα κράτ η δεν αναγνωρίζουν τις αλλοδαπές δικαστικές αποφάσεις σχετικά με τα υπό εξέταση ζητήματ α. Τούτο σημαίνει ότι η υλοποίηση του δικαιώματος στην ελευθερία και του τεκμηρίου αθωό τητας στην Ευρωπαϊκή Ένωση συνολικά πρέπει ακόμη κατ' ανάγκη να θεωρηθεί ατελής.

Η εντολή για την υποβολή της παρούσας πρότασης για την έκδοση απόφασης-πλαισίου για τ ο ευρωπαϊκό ένταλμα επιτήρησης σε προδικαστικές διαδικασίες μεταξύ κρατών μελών της Ε υρωπαϊκής Ένωσης προβλέπεται σαφώς στο «Πρόγραμμα μέτρων για την εφαρμογή της αρχ ής της αμοιβαίας αναγνώρισης των ποινικών αποφάσεων» (στο εξής: «το πρόγραμμα αμοιβαί ας αναγνώρισης»), που χρονολογείται από τον Νοέμβριο του 2000 (μέτρο υπ' αριθ. 10)[1]. Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο του Τάμπερε (1999) διακήρυξε ότι η ενίσχυση της αμοιβαίας αναγνώ ρισης των δικαστικών αποφάσεων θα διευκόλυνε τη συνεργασία μεταξύ αρχών και τη δικαστ ική προστασία των ατομικών δικαιωμάτων. Για τον λόγο αυτό τάχθηκε υπέρ της αρχής της α μοιβαίας αναγνώρισης ως ακρογωνιαίου λίθου της δικαστικής συνεργασίας τόσο επί αστικών όσο και επί ποινικών υποθέσεων, αρχή που πρέπει ομοίως να ισχύει για τα προδικαστικά εντ άλματα. Η υποβολή πρότασης σχετικά με την αμοιβαία αναγνώριση των μη στερητικών της ε λευθερίας προδικαστικών μέτρων επιτήρησης συμπεριλαμβάνεται στο πρόγραμμα εργασίας τ ης Επιτροπής για το 2005 (2005/JLS/035) και καθορίζεται ως προτεραιότητα στην ανακοίνω ση της Επιτροπής[2] για το «Πρόγραμμα της Χάγης» (2004), καθώς και στο σχέδιο δράσης του Συμβουλίου και της Επιτροπής για την εφαρμογή του προγράμματος της Χάγης για την ενίσχ υση της ελευθερίας, της ασφάλειας και της δικαιοσύνης στην Ευρωπαϊκή Ένωση (2005)[3].

Γενικό πλαίσιο

Το πρόγραμμα αμοιβαίας αναγνώρισης ανέφερε ότι ορισμένες πτυχές της αμοιβαίας αναγνώρ ισης, ιδίως δε αυτών που αφορούν τα προδικαστικά εντάλματα, δεν είχαν ακόμη ρυθμισθεί σ ε διεθνές επίπεδο. Τούτο εξακολουθεί να ισχύει αναφορικά με την αμοιβαία αναγνώριση των προδικαστικών μέτρων επιτήρησης.

Εντούτοις, αρκετές μελέτες επισημαίνουν την ύπαρξη σοβαρών προβλημάτων σε σχέση με τ ην προσωρινή κράτηση στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Στην έκθεσή του για την κατάσταση των θε μελιωδών δικαιωμάτων στην Ευρωπαϊκή Ένωση και στα κράτη μέλη της το 2002, το «Δίκτυ ο ανεξάρτητων εμπειρογνωμόνων της ΕΕ για τα θεμελιώδη δικαιώματα» ανέφερε στατιστικά δεδομένα του Συμβουλίου της Ευρώπης τα οποία φανερώνουν την ύπαρξη μεγάλων αριθμών προσωρινά κρατουμένων σε αρκετά κράτη μέλη. Εξάλλου, από τις απαντήσεις σε ερωτηματο λόγιο για τα στατιστικά δεδομένα σχετικά με τον πληθυσμό των φυλακών, περιλαμβανομένη ς της προσωρινής κράτησης, που καταρτίστηκε από την Επιτροπή το 2003 κατόπιν αιτήματος της ιταλικής Προεδρίας προκύπτει ότι υπάρχουν σημαντικές διαφορές μεταξύ των κρατών με λών της ΕΕ, τόσο από την άποψη του ποσοστού προσωρινής κράτησης ανά 100.000 κατοίκο υς όσο και από την άποψη της αναλογίας των ημεδαπών κρατουμένων σε σχέση με τους αλλ οδαπούς. Προέκυπτε δε μια αυξητική γενική τάση όσον αφορά την προσφυγή στο μέτρο της προσωρινής κράτησης.

Στο σημείο αυτό είναι επίσης σκόπιμο να επισημανθεί ότι το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, στα ψ ηφίσματά του για την κατάσταση των βασικών δικαιωμάτων στην Ευρωπαϊκή Ένωση καλού σε μετ' επιτάσεως την Επιτροπή να αναλάβει δράση σε σχέση με ποικίλα ζητήματα που άπτο νται της προσωρινής κράτησης και των σχετικών εναλλακτικών μέτρων. Το 2001, το Ευρωπ αϊκό Κοινοβούλιο κάλεσε τα κράτη μέλη να εντείνουν τις προσπάθειές τους στον υπό εξέτασ η τομέα, προσφεύγοντας στο μέτρο της κράτησης στον μικρότερο δυνατό βαθμό και αποφεύ γοντας εντελώς να επιβάλλουν στέρηση της ελευθερίας σε παιδιά, εκτός από απολύτως εξαιρ ετικές περιπτώσεις. Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο κάλεσε το Συμβούλιο να εκδώσει απόφαση-

---

1 ΕΕ C 12 της 15.1.2001, σ. 10.

2 COM (2005) 184 τελικό, σ. 27.

3 ΕΕ C 198, 12.8.2005, σ. 1 (σ. 18, παράγραφος ζ).

πλαίσιο για τη θέσπιση κοινών προτύπων όσον αφορά τους δικονομικούς κανόνες, παραδείγ ματος χάρη για τους κανόνες περί προδικαστικών ενταλμάτων, ούτως ώστε να διασφαλισθεί ένα κοινό επίπεδο προάσπισης των θεμελιωδών δικαιωμάτων σε ολόκληρη την ΕΕ. Το αίτημ α αυτό επαναλήφθηκε και τον επόμενο χρόνο. Στο ψήφισμα που εξέδωσε το 2002, το Ευρωπ αϊκό Κοινοβούλιο υποστήριζε ότι είχε ουσιώδη σημασία να εξετάσουν τα κράτη μέλη τις δια δικασίες κράτησης, προκειμένου να διασφαλίζονται η μη παραβίαση των δικαιωμάτων του α νθρώπου, η μη υπέρβαση του αναγκαίου χρόνου κράτησης και η τακτική αναθεώρηση των λ όγων κράτησης.

Στη δημοσίευσή της με τον τίτλο «Τα πρότυπα CPT» (του 2003), η ευρωπαϊκή επιτροπή για την πρόληψη των βασανιστηρίων και της απάνθρωπης ή ταπεινωτικής μεταχείρισης ή τιμωρί ας («επιτροπή CPT»), που λειτουργεί στο πλαίσιο του Συμβουλίου της Ευρώπης, υπογράμμιζ ε ότι ο υπερπληθυσμός των φυλακών είναι συχνά ιδιαιτέρως οξύς σε ιδρύματα προσωρινής κ ράτησης. Με βάση την κατάσταση αυτή, η επιτροπή CPT επεσήμαινε ότι η πραγματοποίηση ολοένα μεγαλύτερων δαπανών για την αύξηση της χωρητικότητας των φυλακών δεν συνιστά λύση. Αντ' αυτής, είναι απαραίτητη η επανεξέταση της τρέχουσας νομοθεσίας και πρακτικής σε σχέση με την κράτηση εν αναμονή της διεξαγωγής δίκης. Το πρόβλημα ήταν αρκούντως σ οβαρό ώστε να καθιστά αναγκαία τη συνεργασία σε ευρωπαϊκό επίπεδο.

Υφιστάμενες διατάξεις στον τομέα που καλύπτει η πρόταση

Όπως έχει ήδη επισημανθεί, σήμερα δεν υπάρχουν ρυθμίσεις διεθνούς ισχύος οι οποίες να επ ιτρέπουν ειδικά τη μεταφορά προδικαστικών μέτρων επιτήρησης από το ένα κράτος μέλος στ ο άλλο.

Παρόλα αυτά, το ενδεχόμενο καθιέρωσης συστήματος αμοιβαίας αναγνώρισης για τα προδικ αστικά μέτρα επιτήρησης σε επίπεδο Ευρωπαϊκής Ένωσης πρέπει, όπως είναι προφανές, να ε ξετασθεί με γνώμονα το νομικό πλαίσιο που διέπει την προσωρινή κράτηση γενικά. Η προσέ γγιση αυτή υπαγορεύεται επίσης από τις επιταγές του άρθρου 6 της συνθήκης για την Ευρωπ αϊκή Ένωση («ΣΕΕ»).

Όλα τα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης έχουν κυρώσει τόσο την ΕΣΔΑ όσο και τη Διεθ νή Σύμβαση για τα Αστικά και Πολιτικά Δικαιώματα («ΔΣΑΠΔ»). Ως εκ τούτου, είναι υποχρ εωμένα να σέβονται το δικαίωμα στην ελευθερία, το τεκμήριο αθωότητας, τους προβλεπόμεν ους από τα εν λόγω κείμενα νομικούς λόγους κράτησης, τα είδη κρατικών αρχών που νομιμο ποιούνται να λαμβάνουν αποφάσεις περί κράτησης, το δικαίωμα προσβολής της νομιμότητας κράτησης ενώπιον δικαστηρίου και τις κατά προσέγγιση προθεσμίες οι οποίες ισχύουν για τα διάφορα στάδια των προδικαστικών διαδικασιών.

Οι προαναφερθείσες διεθνείς νομικές πράξεις ορίζουν ακόμη ότι ένα πρόσωπο είναι δυνατό ν α στερηθεί την ελευθερία του εάν υπάρχει εύλογη υπόνοια ότι διέπραξε ποινικό αδίκημα και ότι πρέπει να συντρέχει ένας ή περισσότεροι ειδικοί λόγοι κράτησης, σχετικοί με τον κίνδυνο υποτροπής, εξαφάνισης αποδεικτικών στοιχείων ή φυγής. Επιπλέον, η άρση του μέτρου της π ροσωρινής κράτησης μπορεί να συνοδεύεται από όρους που να εγγυώνται την προσέλευση τ ου υπόπτου στη δίκη.

Ωστόσο, πρέπει να σημειωθεί ότι οι διεθνείς νομικές πράξεις δεν περιέχουν διατάξεις για το κατώτατο όριο που ισχύει για την προσωρινή κράτηση από την άποψη της ποινής την οποία ε πισύρει το εκάστοτε αδίκημα. Το κατώτατο αυτό όριο ρυθμίζεται από την εθνική νομοθεσία των κρατών μελών, πράγμα που σημαίνει ότι διαφέρει από το ένα κράτος μέλος στο άλλο. Σε

μερικά κράτη μέλη η ποινή που προβλέπεται για το εκάστοτε αδίκημα δεν είναι ένας από τους παράγοντες που λαμβάνονται υπόψη για τη λήψη αποφάσεων περί κράτησης. Σε ορισμένα κράτη μέλη επιτρέπεται η προσωρινή κράτηση ανεξαρτήτως της ποινής που επισύρει το εκάστοτε αδίκημα εφόσον το ύποπτο πρόσωπο δεν έχει σταθερή κατοικία στην επικράτεια της χώρας και υπάρχει κίνδυνος φυγοδικίας, παρόλο που το γενικής ισχύος κατώτατο όριο για την προσωρινή κράτηση ενδέχεται να τίθεται σε πολύ υψηλότερο επίπεδο.

Σε μερικά κράτη μέλη, το κατώτατο όριο που ισχύει για τα μη στερητικά της ελευθερίας προδικαστικά μέτρα επιτήρησης είναι χαμηλότερο από αυτό που ισχύει για την προσωρινή κράτηση. Παρόλα αυτά, τόσο για τα μη στερητικά της ελευθερίας μέτρα όσο και για την προσωρινή κράτηση ισχύουν οι ίδιες γενικές αρχές. Η αρχή της αναλογικότητας συνεπάγεται, επί παραδείγματι, ότι τα μέτρα καταναγκασμού πρέπει να εφαρμόζονται μόνο όταν τούτο είναι απολύτως απαραίτητο και μόνο για το αναγκαίο χρονικό διάστημα.

Μπορεί, τέλος, να παρατηρήσει κανείς ότι η ΕΣΔΑ δεν περιλαμβάνει πολλές διατάξεις οι οποίες, έστω και εμμέσως, να αφορούν την έκδοση και άλλα ζητήματα διασυνοριακού χαρακτήρα. Σχετικό παράδειγμα αποτελεί το άρθρο 5 παράγραφος 1 στοιχείο στ) της ΕΣΔΑ, το οποίο προβλέπει ότι επιτρέπεται η σύλληψη ενός ατόμου με σκοπό την απέλαση ή έκδοσή του. Μία εξήγηση για το γεγονός αυτό είναι ότι η ΕΣΔΑ δεν καταρτίστηκε με σκοπό τη συγκρότηση ενός *κοινού* δικαστικού χώρου για τα κράτη μέλη του Συμβουλίου της Ευρώπης, αλλά μάλλον με σκοπό τη θέσπιση ελάχιστων προτύπων τα οποία να ισχύουν για έκαστο εθνικό νομικό σύστημα.

Συνεκτικότητα με άλλες πολιτικές και στόχους της Ένωσης

Γενικός σκοπός της παρούσας πρότασης για την έκδοση απόφασης-πλαισίου του Συμβουλίου είναι η θωράκιση του δικαιώματος στην ελευθερία και του τεκμηρίου αθωότητας στην Ευρωπαϊκή Ένωση στο σύνολό της και η προαγωγή της ίσης μεταχείρισης για όλους τους πολίτες στον *κοινό* χώρο ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης.

Ο σκοπός αυτός συμβαδίζει με το «Πρόγραμμα της Χάγης για την ενίσχυση της ελευθερίας, της ασφάλειας και της δικαιοσύνης στην Ευρωπαϊκή Ένωση», που ενεκρίθη από το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο στις 5 Νοεμβρίου 2004. Το πρόγραμμα της Χάγης αναφέρει, μεταξύ άλλων, ότι η ελευθερία και η δικαιοσύνη πρέπει στο εξής να θεωρούνται ως αδιαίρετη ενότητα στο εσωτερικό της Ένωσης συνολικά.

Πρέπει να τονισθεί ότι η παρούσα πρόταση για την έκδοση απόφασης-πλαισίου αποτελεί μέρος του προγράμματος αμοιβαίας αναγνώρισης επί ποινικών υποθέσεων, το οποίο, σύμφωνα με το πρόγραμμα της Χάγης, πρέπει να ολοκληρωθεί. Στο πρόγραμμα αμοιβαίας αναγνώρισης γίνεται απαρίθμηση μιας σειράς επιμέρους μέτρων αναγνώρισης. Τα μέτρα του εν λόγω προγράμματος δεν είναι δυνατό να διαχωρισθούν το ένα από το άλλο, αλλά έχουν σχεδιασθεί κατά τέτοιον τρόπο ώστε να υπάρχει αμοιβαία ανάδραση μεταξύ τους. Ειδικότερα, η παρούσα πρόταση πρέπει να αξιολογηθεί σε συνάρτηση με την πρόταση της Επιτροπής για την έκδοση απόφασης-πλαισίου του Συμβουλίου σχετικά με ορισμένα δικονομικά δικαιώματα στο πλαίσιο ποινικών διαδικασιών σε ολόκληρη την Ευρωπαϊκή Ένωση (2004)[4], η οποία, μεταξύ άλλων, περιέχει διατάξεις για το δικαίωμα στη λήψη νομικών συμβουλών και σε διερμηνεία.

2. Διαβουλεύσεις με τα ενδιαφερόμενα μέρη και εκτίμηση επιπτώσεων

[4] COM(2004) 328 τελικό.

Διαβουλεύσεις με τα ενδιαφερόμενα μέρη

Το πρώτο βήμα στη διαδικασία διαβουλεύσεων ήταν η κατάρτιση ερωτηματολογίου προκειμ ένου να καταγραφούν πιθανά εμπόδια για τη συνεργασία μεταξύ κρατών μελών στον τομέα τ ης προσωρινής κράτησης και των σχετικών εναλλακτικών μέτρων. Τα ερωτήματα αφορούσα ν: τους νόμιμους λόγους στους οποίους μπορεί να στηριχθεί το μέτρο της προσωρινής κράτη σης, καθώς επίσης, μεταξύ άλλων, το κατώτατο όριο για τη θέση ενός υπόπτου υπό κράτηση (από την άποψη της ποινής που επισύρει το εκάστοτε αδίκημα)· το κατά πόσον προβλέπεται μέγιστη επιτρεπόμενη διάρκεια προσωρινής κράτησης· τους λόγους στους οποίους μπορεί να στηριχθεί το μέτρο της προσωρινής κράτησης (βαθμός υπόνοιας και «ειδικοί λόγοι»)· το κατ ά πόσον ισχύει τεκμήριο για τη θέση των υπόπτων υπό κράτηση στην περίπτωση σοβαρών α δικημάτων· τα διάφορα «εναλλακτικά» μέτρα σε σχέση με την προσωρινή κράτηση· το κατά πόσον η παραβίαση υποχρέωσης στο πλαίσιο προδικαστικών μέτρων επιτήρησης στοιχειοθετ εί ποινικό αδίκημα· το ποιες νομικές αρχές είναι αρμόδιες εν προκειμένω· και τις ειδικές κατ ηγορίες και τη μεταχείριση των κρατουμένων. Όλα τα κράτη μέλη, που τότε ήταν δεκαπέντε, υπέβαλαν απάντηση στο ερωτηματολόγιο. Οι απαντήσεις συγκεντρώθηκαν σε έγγραφο, το ο ποίο διανεμήθηκε στα κράτη μέλη.

Επί τη βάσει των απαντήσεων στο ερωτηματολόγιο, η Επιτροπή συνέταξε σχετικό έγγραφο π ρος συζήτηση. Στο εν λόγω έγγραφο, το οποίο εστάλη σε έναν αριθμό εμπειρογνωμόνων του συγκεκριμένου τομέα στα κράτη μέλη της ΕΕ (και στις τότε υπό προσχώρηση χώρες), προτεί νεται, μεταξύ άλλων, η καθιέρωση της λεγόμενης «ευρωπαϊκής εντολής τακτικής εμφάνισης σε αρμόδια αρχή» ως μη στερητικό της ελευθερίας προδικαστικό μέτρο επιτήρησης σε επίπεδ ο Ευρωπαϊκής Ένωσης. Το υπόψη έγγραφο διερευνά επιπλέον τις δυνατότητες δράσης και τα όριά τους στον τομέα της προσωρινής κράτησης εν γένει.

Μια πρώτη σύσκεψη εμπειρογνωμόνων πραγματοποιήθηκε στις Βρυξέλλες στις 12 Μαΐου 2003, προκειμένου να διερευνηθεί το πεδίο εφαρμογής μιας μελλοντικής νομικής πράξης. Αρ κετοί εμπειρογνώμονες, συμπεριλαμβανομένων των αντιπροσώπων ΜΚΟ, είχαν προσκληθεί σε ατομική βάση, ενώ άλλοι αντιπροσώπευαν ο καθένας το κράτος μέλος του. Η Eurojust αν τιπροσωπευόταν εξίσου. Στην εν λόγω σύσκεψη συζητήθηκαν διάφορες πτυχές της προσωριν ής κράτησης και των σχετικών εναλλακτικών μέτρων, ιδίως δε το σκεπτικό της Επιτροπής όσ ον αφορά το ευρωπαϊκό ένταλμα τακτικής εμφάνισης ενώπιον αρχής. Η σύσκεψη και οι συζη τήσεις που ακολούθησαν οδήγησαν στο συμπέρασμα ότι οι σχετικές εργασίες έπρεπε να επικ εντρωθούν στην αμοιβαία αναγνώριση των μη στερητικών της ελευθερίας προδικαστικών μέ τρων επιτήρησης και ότι ήταν σκόπιμο να αφεθούν κατά μέρος τα ζητήματα που άπτονταν τ ων διαδικαστικών εγγυήσεων (που καλύπτονταν από ξεχωριστό Πράσινο Βιβλίο) και των συ νθηκών κράτησης.

Στις 17 Αυγούστου 2004, η Επιτροπή ενέκρινε το Πράσινο Βιβλίο για την αμοιβαία αναγνώρ ιση μη στερητικών της ελευθερίας προδικαστικών μέτρων ελέγχου[5] και το συναφές με αυτό υ πηρεσιακό έγγραφο εργασίας της Επιτροπής[6], τα οποία λαμβάνουν πλήρως υπόψη τα αποτελ έσματα της πρώτης (προπαρασκευαστικής) σύσκεψης εμπειρογνωμόνων, καθώς και τις πληρ οφορίες που παρέχονται στις απαντήσεις στο πρώτο ερωτηματολόγιο, που μνημονεύεται παρ απάνω. Περίληψη των απαντήσεων που αναφέρονται, μεταξύ άλλων, στα μέτρα επιτήρησης (τα οποία είναι εναλλακτικά σε σχέση με την προσωρινή κράτηση) και τις εφαρμοστέες κυρώ σεις σε περίπτωση μη συμμόρφωσης (όπως επιτάσσει το μέτρο αριθ. 9 του προγράμματος αμ

5 COM(2004) 562 τελικό.

6 SEC(2004) 1046.

οιβαίας αναγνώρισης) παρατίθεται στο παράρτημα 2 του υπηρεσιακού εγγράφου εργασίας τη ς Επιτροπής που αφορά το Πράσινο Βιβλίο Το παράρτημα 3 του υπηρεσιακού εγγράφου εργ ασίας της Επιτροπής περιέχει επίσης περίληψη των απαντήσεων των κρατών μελών και των τ ότε 10 υποψήφιων χωρών σε ερωτηματολόγιο για τα στατιστικά δεδομένα σχετικά με τον πλ ηθυσμό των φυλακών, περιλαμβανομένης της προσωρινής κράτησης, που καταρτίστηκε από την Επιτροπή το 2003 κατόπιν αιτήματος της ιταλικής Προεδρίας (βλ. παραπάνω).

Κατά την εκπόνηση του Πράσινου Βιβλίου, η Επιτροπή είχε επίσης πρόσβαση σε έγγραφα τη ς επιτροπής εμπειρογνωμόνων για τη θέση υπό κράτηση και τις συνέπειές της για τη διαχείρι ση των σωφρονιστικών ιδρυμάτων (PC-DP) του Συμβουλίου της Ευρώπης (όπου η Επιτροπή μετείχε ως παρατηρητής), ιδίως δε σε ένα ερωτηματολόγιο για τη νομοθεσία και την πρακτικ ή των κρατών μελών όσον αφορά τη θέση υπό κράτηση, περιλαμβανομένης ανάλυσης των α παντήσεων στο συγκεκριμένο ερωτηματολόγιο.

Τα ερωτήματα που διατυπώνονταν στο Πράσινο Βιβλίο συζητήθηκαν σε μια δεύτερη σύσκεψ η των εμπειρογνωμόνων, στις 4 και 5 Νοεμβρίου 2004. Αφού μελέτησε τις γραπτές απαντήσε ις[7] στο Πράσινο Βιβλίο, η Επιτροπή οργάνωσε και τρίτη σύσκεψη των εμπειρογνωμόνων στι ς 8 Απριλίου 2005. Προκειμένου να υπάρξει πρόοδος στο συγκεκριμένο θέμα, οι υπηρεσίες τ ης Επιτροπής είχαν καταρτίσει έγγραφο εργασίας, το οποίο συζητήθηκε από τους μετέχοντες στη σύσκεψη (αντιπροσώπους των κρατών μελών, μη κυβερνητικές οργανώσεις, διεθνείς οργ ανισμούς, επαγγελματίες του χώρου απονομής δικαιοσύνης). Τα περισσότερα κράτη μέλη επι κρότησαν την ιδέα της εφαρμογής της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης στα μη στερητικά τ ης ελευθερίας προδικαστικά μέτρα επιτήρησης. Διατυπώθηκαν διάφορες γνώμες όσον αφορά το πεδίο εφαρμογής της σχετικής νομικής πράξης (κατά πόσον πρέπει να καλύπτει και τα μικ ρότερης σοβαρότητας αδικήματα, που δεν υπάγονται στην απόφαση-πλαίσιο για το ευρωπαϊκ ό ένταλμα σύλληψης κ.λπ.), τους λόγους άρνησης, το κατά πόσον το κράτος μέλος της έκδο σης ή της εκτέλεσης θα πρέπει να ασκεί τον κύριο έλεγχο επί της επιτήρησης του εκάστοτε α τόμου και επί της προδικαστικής διαδικασίας για τη μεταφορά του εκάστοτε ατόμου πίσω στ η χώρα της δίκης (κατά πόσον είναι σκόπιμο να χρησιμοποιείται ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψ ης ή να καθιερωθεί για τη σχεδιαζόμενη νομική δυνατότητα ειδικός μηχανισμός).

Παρόλα αυτά, περιορισμένος αριθμός κρατών μελών εξέφρασε επιφύλαξη για την προστιθέμ ενη αξία της καθιέρωσης σε ευρωπαϊκό επίπεδο νέου μέσου για το συγκεκριμένο θέμα. Τα εν λόγω κράτη μέλη υποστήριξαν ότι ένα τέτοιο μέσο θα ίσχυε μόνο για λίαν περιορισμένο αριθ μό ατόμων.

Εκτίμηση επιπτώσεων

Κατά συνέπεια αποφασίστηκε η προσφυγή σε εξωτερικό ανάδοχο, έτσι ώστε να παρασχεθού ν στην Επιτροπή πρόσθετα στατιστικά δεδομένα, που θα τη βοηθήσουν να κρίνει κατά πόσον μια απόφαση-πλαίσιο στον συγκεκριμένο τομέα θα αντιπροσώπευε προστιθέμενη αξία. Τα δε δομένα αυτά παρατίθενται στην εκτίμηση επιπτώσεων που επισυνάπτεται στην παρούσα πρότ αση (http://europa.eu.int/comm/dgs/justice_home/evaluation/dg_coordination_evaluation_annexe_en.htm).

Επιπλέον, οι ακόλουθες πέντε εναλλακτικές δυνατότητες ρύθμισης του θέματος (που καθορί στηκαν από τις υπηρεσίες της Επιτροπής) αξιολογήθηκαν από τον εξωτερικό ανάδοχο με γνώ μονα τις κατευθυντήριες γραμμές της Επιτροπής και το εγχειρίδιο για την εκτίμηση επιπτώσε

[7] Είναι δημοσιευμένες στη διεύθυνση: http://europa.eu.int/comm/justice_home/news/consulting_public/news_consulting_public_en.htm

ων:

1. Καμία ενέργεια (διατήρηση της υπάρχουσας κατάστασης): Επειδή, προς το παρόν, τ α κράτη μέλη δεν αναγνωρίζουν τις αλλοδαπές δικαστικές αποφάσεις όσον αφορά τ α μέτρα επιτήρησης, η πρόκριση της διατήρησης της υπάρχουσας κατάστασης θα είχ ε ως αποτέλεσμα να ρυθμισθεί μόνο (και μάλιστα μόνο σε περιορισμένη κλίμακα) η επιστροφή ενός κατηγορουμένου στο κράτος της δίκης με την έκδοση ευρωπαϊκού ε ντάλματος σύλληψης. Δεν θα υπήρχε επιτήρηση του εν λόγω ατόμου. Θα ίσχυαν το πεδίο εφαρμογής και οι λόγοι άρνησης που προβλέπονται στην απόφαση-πλαίσιο γι α το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης.

2. Θέσπιση νέας νομοθετικής πράξης για την αμοιβαία αναγνώριση των προδικαστικών μέτρων επιτήρησης: Τα κράτη μέλη θα αναγνωρίζουν αμοιβαία τα προδικαστικά μέτ ρα επιτήρησης και ο ύποπτος θα υφίσταται το εκάστοτε μέτρο στο κράτος μέλος στο οποίο έχει τη συνήθη κατοικία του αντί του να υποβάλλεται σε προσωρινή κράτηση ή σε άλλο, λιγότερο αυστηρό, περιοριστικό μέτρο στο κράτος της δίκης. Το πεδίο ε φαρμογής της πράξης θα μπορούσε να διευρυνθεί ώστε να καλύπτει επίσης και λιγότ ερο σοβαρά αδικήματα (κάτω από το όριο του ενός έτους που ισχύει για το ευρωπαϊ κό ένταλμα σύλληψης). Οι λόγοι άρνησης θα μπορούσαν είναι πιο περιορισμένοι απ ό αυτούς που ισχύουν για το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης. Επιπλέον, η πράξη θα π εριλαμβάνει ειδικό μηχανισμό επιστροφής με σκοπό τη μεταφορά στο κράτος της δί κης των μη συνεργάσιμων ατόμων (σε περίπτωση που δεν είναι δυνατή η έκδοση δι καστικής απόφασης με ερημοδικία). Οι προθεσμίες για την επιστροφή θα είναι πολύ σύντομες.

3. Θέσπιση νέας νομοθετικής πράξης για την αμοιβαία αναγνώριση των προδικαστικών μέτρων επιτήρησης και επέκταση του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης ώστε να κ αλύπτει όλα τα αδικήματα: Η εναλλακτική αυτή δυνατότητα θα περιλαμβάνει στοιχε ία ίδια με αυτά της εναλλακτικής δυνατότητας υπ' αριθ. 2. Η μόνη διαφορά είναι ότι δεν θα περιλαμβάνει ειδικό μηχανισμό επιστροφής. Τα μη συνεργάσιμα άτομα θα με ταφέρονται υποχρεωτικά πίσω στο κράτος της δίκης σύμφωνα με τις διατάξεις του ε υρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης. Προκειμένου να καλύπτονται τα αδικήματα μικρ ότερης σοβαρότητας (κάτω από το προαναφερθέν όριο που ισχύει για το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης), θα πρέπει να δημιουργηθεί μια νέα κατηγορία «αδικημάτων για τα οποία χωρεί καταναγκασμός» («φυγοδικία», π.χ. παραβίαση υποχρέωσης στο πλα ίσιο μέτρου επιτήρησης ή άρνησης προσέλευσης στη δικάσιμο οσάκις προβλέπεται σχετική υποχρέωση).

4. Πρόγραμμα συνεργασίας: Ένας περιορισμένος αριθμός κρατών μελών θα θέσει σε ε φαρμογή πιλοτικό πρόγραμμα συνεργασίας στον τομέα των προδικαστικών διαδικα σιών.

5. Eurobail: Το συγκεκριμένο μοντέλο στηρίζεται σε καταμερισμό καθηκόντων μεταξύ του δικαστηρίου της δίκης και του δικαστηρίου της χώρας μόνιμης κατοικίας του υπ όπτου. Το δικαστήριο της δίκης αποφαίνεται προκαταρκτικά για το κατά πόσον για τ ο εκάστοτε αδίκημα χωρεί αποφυλάκιση υπό τον όρο της καταβολής εγγύησης. Αν η απάντηση είναι καταφατική, ο ύποπτος στέλνεται πίσω στη χώρα συνήθους διαμονή ς του, όπου το δικαστήριο λαμβάνει την τελική απόφαση για το θέμα της προσωρινή ς αποφυλάκισης. Το κράτος της συνήθους διαμονής είναι υπεύθυνο για την αναπομπ ή του υπόπτου στο κράτος της δίκης (εφόσον είναι απαραίτητη).

Η προτιμότερη εναλλακτική δυνατότητα για τη ρύθμιση του θέματος είναι η υπ' αριθ. 2: "θέσπιση νέας νομοθετικής πράξης για την αμοιβαία αναγνώριση των προδικαστικών μέτρων επιτήρησης" (με την ενσωμάτωση ειδικού μηχανισμού επιστροφής). Με την επιλογή αυτή θα εξασφαλιζόταν η αποφυγή διακριτικής μεταχείρισης σε βάρος των κοινοτικών υπηκόων που έχουν τη συνήθη διαμονή τους στην αλλοδαπή κατά την προδικαστική διαδικασία στο κράτος της δίκης. Η επιλογή αυτή θα είχε ως αποτέλεσμα την επέκταση του δικαιώματος στην ελευθερία και του τεκμηρίου αθωότητας στο σύνολο της Ένωσης, θα ήταν συμβατή με τις γενικές αρχές που ισχύουν στον υπό εξέταση τομέα, ιδίως με την αρχή της αναλογικότητας, και θα οδηγούσε σε μείωση των δαπανών κράτησης.

Για περισσότερες λεπτομέρειες, βλ. την έκθεση του εξωτερικού αναδόχου και την εκτίμηση επιπτώσεων:

http://europa.eu.int/comm/dgs/justice_home/evaluation/dg_coordination_evaluation_annexe_en.htm.

3. Νομικά στοιχεία της πρότασης

Περίληψη της προτεινόμενης δράσης

Το ευρωπαϊκό ένταλμα επιτήρησης είναι απόφαση που εκδίδεται από δικαστική αρχή (δικαστήριο, δικαστή, ανακριτή δικαστή ή εισαγγελέα) σε ένα κράτος μέλος και το οποίο πρέπει να αναγνωρισθεί από αρμόδια αρχή σε άλλο κράτος μέλος. Σκοπός του είναι να μπορέσει ο ύποπτος να υποβληθεί σε προδικαστικό μέτρο επιτήρησης στο φυσικό του περιβάλλον (εκεί όπου έχει τη συνήθη κατοικία του). Σε ό,τι αφορά το σχετικό κατώτατο όριο, το ευρωπαϊκό ένταλμα επιτήρησης αποτελεί επιλογή οσάκις η εθνική νομοθεσία του εκδίδοντος κράτους μέλους παρέχει τη δυνατότητα να διαταχθεί η θέση του υπόπτου υπό κράτηση, ανεξαρτήτως του ότι τα σχετικά κατώτατα όρια διαφέρουν από το ένα κράτος μέλος στο άλλο. Παρόλα αυτά, το ευρωπαϊκό ένταλμα επιτήρησης δεν αποτελεί εναλλακτική επιλογή μόνο σε σχέση με την προσωρινή κράτηση. Μπορεί επίσης να εκδοθεί για αδικήματα για τα οποία επιτρέπεται η επιβολή μόνο λιγότερο αυστηρών – σε σύγκριση με την προσωρινή κράτηση – περιοριστικών μέτρων (π.χ. απαγόρευση των μετακινήσεων), δηλαδή σε περιπτώσεις κατά τις οποίες το σχετικό κατώτατο όριο ενδέχεται να είναι χαμηλότερο από αυτό που ισχύει για τη θέση υπό κράτηση.

Η πρόταση για την έκδοση απόφασης-πλαισίου δεν επιβάλλει στη δικαστική αρχή να εκδώσει ευρωπαϊκό ένταλμα επιτήρησης. Η δικαστική αρχή «δύναται» να το πράξει. Η διατύπωση αυτή υποδηλώνει ότι εναπόκειται στην αρχή έκδοσης να αποφασίσει κατά πόσον επιθυμεί να κάνει χρήση της συγκεκριμένης δυνατότητας. Μολονότι ο ύποπτος μπορεί να ζητήσει την έκδοση ευρωπαϊκού εντάλματος επιτήρησης, δεν του αναγνωρίζεται κατ' ακριβολογία σχετικό «δικαίωμα». Παρόλα αυτά, η αρχή έκδοσης οφείλει οπωσδήποτε, ως γενική αρχή, να αξιολογήσει τα δεδομένα της υπόθεσης υπό το πρίσμα του δικαιώματος στην ελευθερία, το τεκμήριο αθωότητας και την αρχή της αναλογικότητας. Η υποβολή σε προδικαστική επιτήρηση στο κράτος όπου ο ύποπτος έχει τη συνήθη διαμονή του θεωρείται συχνά ως μια λιγότερο επαχθής με ταχείριση σε σύγκριση με την υποβολή σε ένα μέτρο επιτήρησης στο κράτος όπου τελέστηκε το εικαζόμενο αδίκημα, ενώ το ίδιο κατά μείζονα λόγο ισχύει για την προσωρινή κράτηση στο τελευταίο αυτό κράτος.

Το ευρωπαϊκό ένταλμα επιτήρησης θα επιβάλλει στον ύποπτο μία ή περισσότερες υποχρεώσεις με στόχο την άμβλυνση των τριών «κλασικών» κινδύνων οι οποίοι δικαιολογούν την προσ

ωρινή κράτηση βάσει της εθνικής νομοθεσίας, δηλαδή τους κινδύνους εξάλειψης αποδεικτικών στοιχείων, υποτροπής και, ιδίως, φυγής. Οι υποχρεώσεις αντιστοιχούν μέχρι ενός σημείου στις συστάσεις του Συμβουλίου της Ευρώπης σχετικά με την κράτηση εν αναμονή της δίκης. Οι υποχρεώσεις που μπορεί να επιβάλει η αρχή έκδοσης είναι στο σύνολό τους «προαιρετικές», με εξαίρεση (i) την υποχρέωση του υπόπτου να είναι διαθέσιμος προς κλήτευση στη δικάσιμο που τον αφορά (παρόλα αυτά, αν η νομοθεσία του κράτους έκδοσης προβλέπει τη δυνατότητα έκδοσης απόφασης με ερημοδικία του κατηγορουμένου, ο ύποπτος δεν μπορεί να υποχρεωθεί να παραστεί στη δίκη) και (ii) την υποχρέωση μη παρακώλυσης της απονομής δικαιοσύνης και μη τέλεσης αξιόποινων πράξεων. Οι υπόλοιπες («προαιρετικές») υποχρεώσεις αντιστοιχούν στις συστάσεις του Συμβουλίου της Ευρώπης και της εθνικής νομοθεσίας (π.χ. απαγόρευση των μετακινήσεων, τακτική εμφάνιση στην αστυνομία, απαγόρευση της κυκλοφορίας και κατ' οίκον κράτηση).

Το κράτος μέλος της συνήθους διαμονής του υπόπτου ευθύνεται για την επιτήρηση του υπόπτου και οφείλει να αναφέρει οποιαδήποτε παραβίαση υποχρέωσης στη δικαστική αρχή έκδοσης, η οποία δύναται να αποφασίσει τη σύλληψη και μεταφορά του υπόπτου στο κράτος έκδοσης εάν κάτι τέτοιο κρίνεται επιβεβλημένο. Εν προκειμένω ισχύουν αυστηρές προθεσμίες. Πριν από τη λήψη κάθε τέτοιας απόφασης, ο ύποπτος έχει το δικαίωμα να αναπτύξει τις απόψεις του στην αρχή έκδοσης. Η απαίτηση αυτή είναι δυνατό να τηρηθεί με τη μέθοδο της εικονοτηλεδιάσκεψης[8] μεταξύ του κράτους έκδοσης και του κράτους εκτέλεσης. Η διαδικασία μεταφοράς ανταποκρίνεται στην αρχή της αναλογικότητας σε συνάρτηση με τον στόχο της πρότασης, ο οποίος είναι ο περιορισμός στον μέγιστο δυνατό βαθμό της προσωρινής κράτησης· ως εκ τούτου είναι συμβατός με τις απαιτήσεις του άρθρου 5 παράγραφος 1 της ΕΣΔΑ, ιδίως δε με το στοιχείο β).

Η πρόταση στηρίζεται καταρχήν στην υποχρέωση του κράτους της συνήθους διαμονής του υπόπτου να εκτελέσει ένα ευρωπαϊκό ένταλμα επιτήρησης το οποίο έχει εκδοθεί από το κράτος της δίκης. Παρόλα αυτά, υπάρχουν μερικοί, αν και περιορισμένης έκτασης, λόγοι τους οποίους το κράτος της εκτέλεσης μπορεί να επικαλεσθεί για να αρνηθεί την εκτέλεση.

Η πρόταση στηρίζεται επίσης σε απευθείας επαφές μεταξύ των αρχών έκδοσης και εκτέλεσης.

Νομική βάση

Άρθρο 31 παράγραφος 1 στοιχεία α) και γ) και άρθρο 34 παράγραφος 2 στοιχείο β) της ΣΕΕ

Αρχή της επικουρικότητας και της αναλογικότητας

Προς το παρόν, τα κράτη μέλη δεν αναγνωρίζουν τις αλλοδαπές δικαστικές αποφάσεις όσον αφορά τα μη στερητικά της ελευθερίας προδικαστικά μέτρα επιτήρησης. Ως εκ τούτου, αν δεν αναληφθεί κοινή δράση και προκειμένου να υπάρξει πρόοδος στο θέμα της αμοιβαίας αναγνώρισης, τα κράτη μέλη πρέπει να ενεργήσουν μονομερώς, καθιερώνοντας στο πλαίσιο της εθνικής τους νομοθεσίας τη δυνατότητα αναγνώρισης μέτρων αυτής της μορφής. Εκτιμάται ότι μια τέτοια προσέγγιση δεν προσφέρει μεγάλη πιθανότητα επιτυχίας, διότι προϋποθέτει την ομοιομορφία των εθνικών διατάξεων σε 25 κράτη μέλη, το καθένα εκ των οποίων θα έχει ενεργήσει αυτοτελώς. Η ζητούμενη ομοιομορφία (από την άποψη τόσο της ουσίας όσο και των χ

[8] Το άρθρο 10 της σύμβασης για την αμοιβαία δικαστική συνδρομή επί ποινικών υποθέσεων μεταξύ των κρατών μελών (ΕΕ C 197, 12.7.2000, σελ. 3) προβλέπει ήδη τη διεξαγωγή των αποδείξεων με εικονοτηλεδιάσκεψη.

ρονικών παραμέτρων της εφαρμογής) θα επιτυγχάνετο ευχερέστερα με την ανάληψη κοινής δ ράσης, και συγκεκριμένα με την έκδοση απόφασης-πλαισίου του Συμβουλίου. Η παρούσα απ όφαση-πλαίσιο δεν υπερβαίνει το μέτρο που είναι αναγκαίο για την επίτευξη του συγκεκριμέ νου στόχου. Εκτός αυτού, δεν θίγει το άρθρο 33 της ΣΕΕ.

Επιλογή του νομικού μέσου

Απόφαση-πλαίσιο βάσει του άρθρου 34 παράγραφος 2 στοιχείο β) της ΣΕΕ.

4. Δημοσιονομικές επιπτώσεις

Η υλοποίηση της προτεινόμενης απόφασης-πλαισίου δεν συνεπάγεται καμία πρόσθετη λειτου ργική δαπάνη σε βάρος των προϋπολογισμών των κρατών μελών ή του προϋπολογισμού της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

2006/0158 (CNS)

Πρόταση

ΑΠΟΦΑΣΗ-ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

για το ευρωπαϊκό ένταλμα επιτήρησης σε προδικαστικές διαδικασίες μεταξύ κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση, και ιδίως το άρθρο 31 παράγραφος 1 στοιχεία α) και γ) και το άρθρο 34 παράγραφος 2 στοιχείο β),

την πρόταση της Επιτροπής[9],

τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου[10],

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

(1) Η Ευρωπαϊκή Ένωση έθεσε ως στόχο της τη διατήρηση και ανάπτυξη ενός χώρου ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης.

(2) Σύμφωνα με τα Συμπεράσματα του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου του Τάμπερε, που πραγματοποιήθηκε στις 15 και 16 Οκτωβρίου 1999, ιδίως δε με το άρθρο 36, η αρχή της αμοιβαίας αναγνώρισης πρέπει να ισχύει για τα προδικαστικά εντάλματα. Το πρόγραμμα μέτρων για την εφαρμογή της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης των ποινικών αποφάσεων κάνει λόγο για την αμοιβαία αναγνώριση των μέτρων επιτήρησης στο πλαίσιο του μέτρου 10.

(3) Τα μέτρα που προβλέπει η παρούσα απόφαση-πλαίσιο πρέπει να αποβλέπουν, ιδίως, στην ενίσχυση του δικαιώματος στην ελευθερία και του τεκμηρίου αθωότητας στην Ευρωπαϊκή Ένωση συνολικά, καθώς και στη διασφάλιση της συνεργασίας μεταξύ κρατών μελών όταν ένα άτομο υπόκειται σε υποχρεώσεις ή επιτήρηση εν αναμονή της έκδοσης δικαστικής απόφασης.

(4) Στον τομέα της προσωρινής κράτησης, υπάρχει κίνδυνος άνισης μεταχείρισης μεταξύ των υπόπτων που διαμένουν μονίμως στο κράτος της δίκης και των υπόπτων που δεν διαμένουν μονίμως σε αυτό το κράτος. Ειδικότερα, ένας ύποπτος κάτοικος εξωτερικού διατρέχει τον κίνδυνο να τεθεί υπό κράτηση εν αναμονή της δίκης ακόμη και σε περιπτώσεις κατά τις οποίες, υπό παρόμοιες συνθήκες, ένας ύποπτος κάτοικος ημεδαπής δεν θα υφίστατο το ίδιο μέτρο. Τούτο οφείλεται στην αντίληψη ότι οι ύποπτοι κάτοικοι εξωτερικού, λόγω του ότι δεν έχουν τη μόνιμη κατοικία τους στο κράτος της δίκης,

[9] ΕΕ C XXX Ε, 00.00.0000, σ. 000.

[10] Γνώμη που εκδόθηκε στις x Xxxxx 0000 (δεν έχει δημοσιευθεί ακόμη στην Επίσημη Εφημερίδα).

υπάρχει κίνδυνος να διαφύγουν στη χώρα κατοικίας τους, παρακωλύοντας με τον τρό πο αυτό την απονομή δικαιοσύνης. Σε έναν κοινό ευρωπαϊκό χώρο δικαιοσύνης, ο οπ οίος είναι απαλλαγμένος από εσωτερικά σύνορα, επιβάλλεται η λήψη μέτρων με τα ο ποία να διασφαλίζεται ότι ένας ύποπτος ο οποίος δεν κατοικεί μονίμως στο κράτος τη ς δίκης δεν τυγχάνει διαφορετικής μεταχείρισης σε σύγκριση με έναν ύποπτο που κατ οικεί μονίμως στο υπόψη κράτος.

(5) Για να αποφεύγονται περιττά έξοδα και δυσκολίες σε σχέση με τη μεταφορά των υπό πτων με σκοπό τη διεξαγωγή προκαταρκτικών ακροάσεων ή της κυρίως δίκης, τα κρά τη μέλη πρέπει να έχουν τη δυνατότητα προσφυγής στη μέθοδο της εικονοτηλεδιάσκε ψης.

(6) Η παρούσα απόφαση-πλαίσιο πρέπει να ισχύει με την επιφύλαξη της απόφασης-πλαισ ίου 2002/584/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 13ης Ιουνίου 2002, για το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης και τις διαδικασίες παράδοσης μεταξύ των κρατών μελών[11] και των αιτήσε ων έκδοσης που υποβάλλουν τρίτες χώρες, καθώς και με την επιφύλαξη του καταστατ ικού του Διεθνούς Ποινικού Δικαστηρίου. Εξάλλου, δεν πρέπει να εμποδίζει το κράτο ς μέλος εκτέλεσης να κινεί ή να συνεχίζει ποινική διαδικασία βάσει της δικής του νομ οθεσίας.

(7) Επειδή η αμοιβαία αναγνώριση των προδικαστικών μέτρων επιτήρησης δεν μπορεί να επιτευχθεί σε ικανοποιητικό βαθμό με μονομερείς ενέργειες των κρατών μελών και μ πορεί, ως εκ τούτου, λόγω της κλίμακας και των συνεπειών της, να επιτευχθεί καλύτε ρα σε επίπεδο Ένωσης, το Συμβούλιο δύναται να θεσπίσει μέτρα κατ' εφαρμογή της α ρχής της επικουρικότητας, όπως αυτή διατυπώνεται στο άρθρο 2 της συνθήκης για τη ν Ευρωπαϊκή Ένωση και στο άρθρο 5 της συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας. Σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας όπως διατυπώνεται στο τελευ ταίο αυτό άρθρο, η παρούσα απόφαση-πλαίσιο δεν υπερβαίνει το μέτρο που είναι ανα γκαίο για την επίτευξη του υπόψη στόχου.

(8) Η παρούσα απόφαση-πλαίσιο είναι συμβατή με τον σεβασμό των θεμελιωδών δικαιω μάτων και με την τήρηση των αρχών που αναγνωρίζονται στο άρθρο 6 της συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση και είναι αποτυπωμένες στον Χάρτη των Θεμελιωδών Δικ αιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ ΠΛΑΙΣΙΟ:

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1 – ΓΕΝΙΚΕΣ ΑΡΧΕΣ

Άρθρο 1
Αντικείμενο και πεδίο εφαρμογής

Με την παρούσα απόφαση-πλαίσιο καθιερώνεται ευρωπαϊκό ένταλμα επιτήρησης και προδικ αστικές διαδικασίες μεταφοράς μεταξύ κρατών μελών.

Το ευρωπαϊκό ένταλμα επιτήρησης είναι δικαστική απόφαση που εκδίδεται από αρμόδια αρχ ή κράτους μέλους σε σχέση με έναν ύποπτο που κατοικεί μονίμως στην αλλοδαπή, με σκοπό να επιστρέψει το εν λόγω άτομο στο κράτος μέλος όπου διαμένει υπό τον όρο ότι συμμορφώ

[11] ΕΕ L 190 της 18.7.2002, σ. 1.

νεται με μέτρα επιτήρησης, ούτως ώστε να διασφαλισθεί η σωστή απονομή δικαιοσύνης και, ιδίως, να εξασφαλισθεί ότι ο ύποπτος θα βρίσκεται στη διάθεση των αρχών για τη διεξαγωγή δίκης στο κράτος μέλος της έκδοσης.

Άρθρο 2
Ορισμοί

Για τους σκοπούς της παρούσας απόφασης-πλαισίου νοούνται ως:

(α) «κράτος έκδοσης», το κράτος μέλος στην επικράτεια του οποίου εκδίδεται το ευρωπαϊκό ένταλμα επιτήρησης·

(β) «κράτος εκτέλεσης», το κράτος μέλος στην επικράτεια του οποίου εκτελείται τ ο ευρωπαϊκό ένταλμα επιτήρησης·

(γ) «αρχή έκδοσης», δικαστήριο, δικαστής, ανακριτής δικαστής ή εισαγγελέας με αρμοδιότητα βάσει της εθνικής νομοθεσίας να εκδίδει ευρωπαϊκό ένταλμα επιτ ήρησης·

(δ) «αρχή εκτέλεσης», δικαστήριο, δικαστής, ανακριτής δικαστής ή εισαγγελέας μ ε αρμοδιότητα βάσει της εθνικής νομοθεσίας να εκτελεί ευρωπαϊκό ένταλμα ε πιτήρησης.

Άρθρο 3
Υποχρέωση εκτέλεσης ευρωπαϊκού εντάλματος επιτήρησης

Τα κράτη μέλη εκτελούν κάθε ευρωπαϊκό ένταλμα επιτήρησης βάσει της αρχής της αμοιβαία ς αναγνώρισης και σύμφωνα με τις διατάξεις της παρούσας απόφασης-πλαισίου.

Άρθρο 4
Καθορισμός των αρμόδιων αρχών

Έκαστο κράτος μέλος ενημερώνει το Συμβούλιο σχετικά με το ποιες αρχές είναι αρ μόδιες βάσει της εθνικής του νομοθεσίας για την έκδοση και την εκτέλεση ευρωπαϊκ ών ενταλμάτων επιτήρησης.

Η Γενική Γραμματεία του Συμβουλίου παρέχει σε όλα τα κράτη μέλη και στην Επιτ ροπή τα στοιχεία που υποβάλλονται σε αυτό το πλαίσιο και τα δημοσιεύει στην Επίσ ημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2 – ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΕΝΤΑΛΜΑ ΕΠΙΤΗΡΗΣΗΣ

Άρθρο 5
Ενημέρωση του υπόπτου

1. Η έκδοση ευρωπαϊκού εντάλματος επιτήρησης από την αρμόδια αρχή επιτρέπεται μ όνον αφού ο ύποπτος ενημερωθεί για τις τυχόν υποχρεώσεις που πρόκειται να επιβλ ηθούν δυνάμει του άρθρου 6 και για τις σχετικές συνέπειες, ιδίως δε για εκείνες που

καθορίζονται στα άρθρα 17 και 18.

2. Η αρχή έκδοσης καταγράφει τις πληροφορίες που παρέχονται στον ύποπτο σύμφων α με τη διαδικασία που προβλέπει η εθνική νομοθεσία του κράτους έκδοσης.

Άρθρο 6

Επιβολή προδικαστικών μέτρων επιτήρησης και υποχρεώσεις του υπόπτου

1. Η αρχή έκδοσης επιβάλλει στον ύποπτο την υποχρέωση να είναι διαθέσιμος για την παραλαβή του κλητηρίου θεσπίσματος για τη δίκη που τον αφορά και να προσέλθει στη δίκη εφόσον έχει κλητευθεί για τον σκοπό αυτό.

Η παρακώλυση του έργου της Δικαιοσύνης ή η τέλεση αξιόποινων πράξεων ενδέχετ αι να συνιστά παραβίαση του ευρωπαϊκού εντάλματος επιτήρησης.

Η αρχή έκδοσης δύναται να επιβάλει στον ύποπτο μία ή περισσότερες από τις εξής υ ποχρεώσεις:

(α) να παραστεί σε προκαταρκτικές ακροάσεις με αντικείμενο το αδίκημα ή τα αδι κήματα για τα οποία κατηγορείται·

(β) να μην εισέρχεται χωρίς άδεια σε συγκεκριμένα μέρη στο κράτος έκδοσης·

(γ) να καταβάλει τα έξοδα για την προσαγωγή του σε προκαταρκτική ακρόαση ή σε δίκη.

2. Εφόσον υπάρχει σχετική συμφωνία μεταξύ της αρχής έκδοσης και της αρχής εκτέλε σης, η αρχή έκδοσης δύναται να επιβάλει στον ύποπτο μία ή περισσότερες άλλες υπ οχρεώσεις, οι οποίες είναι δυνατό, ενδεικτικά, να περιλαμβάνουν τα εξής:

(α) τη μετάβαση σε συγκεκριμένη ώρα και ημερομηνία σε συγκεκριμένη διεύθυνσ η στο κράτος εκτέλεσης·

(β) την εμφάνιση στην αρχή εκτέλεσης σε συγκεκριμένο τόπο ή τόπους και σε συγ κεκριμένες χρονικές στιγμές·

(γ) την παράδοση στην αρχή εκτέλεσης του διαβατηρίου ή διαβατηρίων ή άλλων ε γγράφων πιστοποίησης της ταυτότητας·

(δ) την παρουσία του υπόπτου στον προκαθορισμένο τόπο κατοικίας του, ο οποίο ς ενδέχεται να είναι ίδρυμα φιλοξενίας ατόμων που έχουν αποφυλακισθεί υπό όρους ή εξειδικευμένο ίδρυμα για νεαρά άτομα που έχουν διαπράξει ποινικά α δικήματα στο κράτος εκτέλεσης και σε προκαθορισμένες χρονικές στιγμές·

(ε) την παρουσία του υπόπτου στον προκαθορισμένο τόπο εργασίας του στο κράτ ος εκτέλεσης σε προκαθορισμένες χρονικές στιγμές·

(στ) την απαγόρευση εξόδου από ή εισόδου σε συγκεκριμένα μέρη ή περιοχές στο κράτος εκτέλεσης άνευ αδείας·

(ζ) τη μη άσκηση συγκεκριμένων δραστηριοτήτων, που ενδέχεται να περιλαμβάνο

υν άσκηση συγκεκριμένου επαγγέλματος ή δραστηριοποίηση σε συγκεκριμένο τομέα απασχόλησης·

(η) την υποβολή σε συγκεκριμένη ιατρική αγωγή.

3. Οι υποχρεώσεις που ενδεχομένως επιβάλλονται από την αρχή έκδοσης δυνάμει των παραγράφων 1, 2 και 3 του παρόντος άρθρου καταγράφονται στο ευρωπαϊκό ένταλμ α επιτήρησης.

4. Επιπλέον των υποχρεώσεων που προβλέπονται στο ευρωπαϊκό ένταλμα επιτήρησης, η αρχή εκτέλεσης δύναται, βάσει της νομοθεσίας του κράτους εκτέλεσης, να τροποπ οιήσει τις υποχρεώσεις που περιλαμβάνει το ευρωπαϊκό ένταλμα επιτήρησης στον β αθμό που είναι απολύτως αναγκαίος για την εκτέλεσή του.

Άρθρο 7
Τύπος και περιεχόμενο του ευρωπαϊκού εντάλματος επιτήρησης

1. Το ευρωπαϊκό ένταλμα επιτήρησης πρέπει να ανταποκρίνεται στο πρότυπο που καθ ορίζεται στο έντυπο Α του παραρτήματος. Συμπληρώνεται και υπογράφεται και το π εριεχόμενό του πιστοποιείται ως ακριβές από την αρχή έκδοσης. Στο ευρωπαϊκό έντ αλμα επιτήρησης επισυνάπτεται έγγραφο πρακτικό με τις πληροφορίες που μνημονε ύονται στο άρθρο 5 παράγραφος 2.

2. Το κράτος έκδοσης φροντίζει για τη μετάφραση του ευρωπαϊκού εντάλματος επιτήρ ησης στην επίσημη γλώσσα ή σε μία από τις επίσημες γλώσσες του κράτους εκτέλεσ ης.

3. Κάθε κράτος μέλος δύναται να καταστήσει γνωστό, με δήλωση η οποία κατατίθεται στη Γενική Γραμματεία του Συμβουλίου, ότι κάνει δεκτή τη μετάφραση του ευρωπα ϊκού εντάλματος επιτήρησης σε μία ή περισσότερες άλλες επίσημες γλώσσες των θε σμικών οργάνων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3 - ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

Άρθρο 8
Διαβίβαση

1. Η αρχή έκδοσης διαβιβάζει το ευρωπαϊκό ένταλμα επιτήρησης απευθείας στην αρχή εκτέλεσης με οποιοδήποτε μέσο ικανό να παραγάγει γραπτό τεκμήριο υπό προϋποθέ σεις που να επιτρέπουν στο κράτος εκτέλεσης να εξακριβώσει τη γνησιότητα.

2. Εάν η αρχή εκτέλεσης είναι άγνωστη, η αρχή έκδοσης προβαίνει σε όλες τις απαραίτ ητες έρευνες, παραδείγματος χάρη μέσω των σημείων επαφής του Ευρωπαϊκού Δικα στικού Δικτύου, προκειμένου να λάβει τα στοιχεία της αρχής εκτέλεσης από το κράτ ος εκτέλεσης.

3. Σε περίπτωση που η αρχή στο κράτος εκτέλεσης η οποία λαμβάνει το ευρωπαϊκό έντ αλμα επιτήρησης δεν αποτελεί την αρμόδια αρχή εκτέλεσης βάσει του άρθρου 4, δια βιβάζει αυτοδικαίως το ευρωπαϊκό ένταλμα επιτήρησης στην αρμόδια αρχή προς εκτ

έλεση και ενημερώνει σχετικά την αρχή έκδοσης.

Άρθρο 9
Αναγνώριση και εκτέλεση

Με την επιφύλαξη τυχόν διαφορετικής πρόβλεψης της παρούσας απόφασης-πλαισίου, η αρχή εκτέλεσης αναγνωρίζει ένα ευρωπαϊκό ένταλμα επιτήρησης που της έχει διαβιβασθεί σύμφων α με το άρθρο 8 χωρίς να απαιτείται καμία πρόσθετη διατύπωση και λαμβάνει πάραυτα τα αν αγκαία μέτρα για την εκτέλεσή του.

Άρθρο 10
Λόγοι άρνησης της αναγνώρισης και εκτέλεσης

1. Ένα δικαστήριο, δικαστής, ανακριτής δικαστής ή εισαγγελέας στο κράτος που λαμβ άνει αίτηση αρνείται την αναγνώριση και εκτέλεση ενός ευρωπαϊκού εντάλματος επι τήρησης αν είναι σαφές ότι η ποινική διαδικασία για την αξιόποινη πράξη για την οπ οία έχει εκδοθεί το ένταλμα θα παραβίαζε την αρχή *ne bis in idem* (αρχή του δεδικα σμένου).

2. Ένα δικαστήριο, δικαστής, ανακριτής δικαστής ή εισαγγελέας στο κράτος που λαμβ άνει αίτηση δύναται να αρνηθεί την αναγνώριση και εκτέλεση ενός ευρωπαϊκού εντά λματος επιτήρησης για έναν ή περισσότερους από τους παρακάτω λόγους:

   (α) αν, βάσει της νομοθεσίας του κράτους που έχει λάβει αίτηση, ο ύποπτος δεν μ πορεί, λόγω της ηλικίας του, να θεωρηθεί ποινικώς υπεύθυνος για τις πράξεις στις οποίες βασίζεται το ευρωπαϊκό ένταλμα επιτήρησης·

   (β) αν υπάρχει κάποια ασυλία ή προνόμιο βάσει της νομοθεσίας του κράτους που έχει λάβει αίτηση το οποίο αποκλείει την εκτέλεση του ευρωπαϊκού εντάλματο ς επιτήρησης·

   (γ) αν η αξιόποινη πράξη στην οποία αναφέρεται το ευρωπαϊκό ένταλμα επιτήρησ ης καλύπτεται από αμνηστία στο κράτος που έχει λάβει αίτηση, εφόσον το εν λόγω κράτος είχε δικαιοδοσία να κινήσει ποινική δίωξη για τη συγκεκριμένη α ξιόποινη πράξη βάσει της δικής του ποινικής νομοθεσίας.

Άρθρο 11
Εγγυήσεις που παρέχονται από το κράτος έκδοσης σε ειδικές περιπτώσεις

Όταν το πρόσωπο που αποτελεί αντικείμενο ενός ευρωπαϊκού εντάλματος επιτήρησης είναι υ πήκοος ή μόνιμος κάτοικος του κράτους εκτέλεσης, η εκτέλεση του εντάλματος μπορεί να τε λεί υπό τον όρο ότι το πρόσωπο αυτό, μετά τη διεξαγωγή της δίκης που το αφορά, θα μεταφε ρθεί στο κράτος εκτέλεσης προκειμένου να εκτίσει εκεί την τυχόν στερητική της ελευθερίας ποινής ή τη διαταγή κράτησης που ενδέχεται να εκδοθεί εις βάρος του στο κράτος έκδοσης.

Άρθρο 12
Απόφαση περί εκτέλεσης

1. Ένα δικαστήριο, δικαστής, ανακριτής δικαστής ή εισαγγελέας στο κράτος που λαμβ άνει αίτηση αποφασίζει, το συντομότερο δυνατό και οπωσδήποτε εντός 5 ημερών α πό την παραλαβή του ευρωπαϊκού εντάλματος επιτήρησης, σχετικά με το αν θα αναγ νωρίσει και εκτελέσει το ένταλμα ή θα επικαλεσθεί λόγους για τη μη αναγνώριση κα ι εκτέλεσή του. Η αρμόδια αρχή στο κράτος που έχει λάβει αίτηση ενημερώνει την α ρχή έκδοσης για την απόφασή της με οποιοδήποτε μέσο ικανό να παραγάγει γραπτό τεκμήριο.

2. Αν σε εξαιρετικές περιπτώσεις δεν είναι δυνατή η λήψη απόφασης σχετικά με την αν αγνώριση και εκτέλεση ευρωπαϊκού εντάλματος επιτήρησης εντός της προθεσμίας π ου καθορίζεται στην παράγραφο 1, η αρμόδια αρχή του κράτους που έχει λάβει αίτη ση ενημερώνει αμελλητί την αρχή έκδοσης για το γεγονός αυτό, για τους λόγους στ ους οποίους οφείλεται και για τον αριθμό ημερών που απαιτούνται για τη λήψη από φασης.

3. Σε περίπτωση που το ευρωπαϊκό ένταλμα επιτήρησης είναι ελλιπές, το δικαστήριο, ο δικαστής, ο ανακριτής δικαστής ή ο εισαγγελέας στο κράτος που έχει λάβει αίτηση δ ύναται να αναβάλει τη λήψη απόφασης περί της αναγνώρισης και εκτέλεσης του εντ άλματος μέχρις ότου αυτό συμπληρωθεί από την αρχή έκδοσης.

4. Σε περίπτωση αναβολής της αναγνώρισης και εκτέλεσης ενός ευρωπαϊκού εντάλματ ος επιτήρησης σύμφωνα με την παράγραφο 3, το δικαστήριο, ο δικαστής, ο ανακριτ ής δικαστής ή ο εισαγγελέας στο κράτος που έχει λάβει αίτηση αποστέλλει πάραυτα απευθείας στην αρχή έκδοσης έκθεση με λεπτομερή παράθεση των λόγων που υπαγ όρευσαν την αναβολή, χρησιμοποιώντας για τον σκοπό αυτό οποιοδήποτε μέσο ικα νό να παραγάγει γραπτό τεκμήριο.

5. Αφ' ης στιγμής εκλείψουν οι λόγοι που υπαγόρευσαν την αναβολή, η αρμόδια αρχή λαμβάνει πάραυτα τα αναγκαία μέτρα για την εκτέλεση του ευρωπαϊκού εντάλματος επιτήρησης.

Άρθρο 13
Αίτηση επανεξέτασης

1. Ο ύποπτος απολαύει, με βάση τη νομοθεσία του κράτους έκδοσης, τα ίδια δικαιώμα τα αναφορικά με την επανεξέταση του ευρωπαϊκού εντάλματος επιτήρησης όπως εά ν οι υποχρεώσεις τις οποίες προβλέπει το ένταλμα επιβάλλονταν σε αυτόν ως μέτρα επιτήρησης προς εκτέλεση στο κράτος έκδοσης. Παρόλα αυτά, ο ύποπτος έχει το δικ αίωμα να ζητήσει από την αρχή έκδοσης να επανεξετάσει το ευρωπαϊκό ένταλμα επι τήρησης το αργότερο εντός 60 ημερών από την έκδοση ή την τελευταία επανεξέτασ ή του.

2. Η αρχή εκτέλεσης δύναται να ζητήσει από την αρχή έκδοσης να επανεξετάσει το ευ ρωπαϊκό ένταλμα επιτήρησης εντός 60 ημερών από την έκδοση ή την τελευταία επα νεξέτασή του.

3. Αν λάβει αίτηση για επανεξέταση δυνάμει των παραγράφων 1 ή 2, η αρχή έκδοσης ε πανεξετάζει, το συντομότερο δυνατό και οπωσδήποτε εντός 15 ημερών από την παρ αλαβή της αίτησης το ευρωπαϊκό ένταλμα επιτήρησης σύμφωνα με τη νομοθεσία το

υ κράτους έκδοσης.

4. Ο ύποπτος έχει το δικαίωμα να γίνει δεκτός σε ακρόαση από την αρχή έκδοσης, σύμ φωνα με τη νομοθεσία του κράτους έκδοσης. Η απαίτηση αυτή μπορεί να τηρηθεί μ ε τη χρήση κατάλληλης οπτικοακουστικής ή τηλεφωνικής σύνδεσης με την αρχή έκδ οσης (ακρόαση μέσω εικονοτηλεδιάσκεψης ή τηλεφωνικής διάσκεψης). Η αρχή έκδ οσης διαβουλεύεται επίσης με την αρχή εκτέλεσης σχετικά με την επανεξέταση του ευρωπαϊκού εντάλματος επιτήρησης.

5. Το κράτος εκτέλεσης δύναται να αναθέσει σε πρόσωπο που έχει ορισθεί σύμφωνα μ ε τη νομοθεσία του εν λόγω κράτους μέλους να συμμετάσχει στην ακρόαση του υπό πτου.

6. Η αρχή έκδοσης δύναται, με βάση τη νομοθεσία του κράτους έκδοσης, να αποφασίσ ει:

   (α) να επικυρώσει το ευρωπαϊκό ένταλμα επιτήρησης υπό τη μορφή στην οποία εξ εδόθη αρχικά·

   (β) να επικυρώσει το ευρωπαϊκό ένταλμα επιτήρησης, τροποποιώντας, όμως, με τ ην επιφύλαξη των άρθρων 5 και 6, μία ή περισσότερες από τις υποχρεώσεις πο υ περιλαμβάνονται σε αυτό·

   (γ) να επικυρώσει το ευρωπαϊκό ένταλμα επιτήρησης, ανακαλώντας, όμως, μία ή περισσότερες από τις υποχρεώσεις που περιλαμβάνονται σε αυτό· ή

   (δ) να ανακαλέσει το ευρωπαϊκό ένταλμα επιτήρησης στο σύνολό του.

7. Η αρχή έκδοσης γνωστοποιεί πάραυτα την απόφασή της στον ύποπτο και στην αρχή εκτέλεσης.

8. Σε περίπτωση επανεξέτασης του ευρωπαϊκού εντάλματος επιτήρησης κατ' εφαρμογή του παρόντος άρθρου, ο ύποπτος έχει δικαίωμα σε διερμηνεία και στη λήψη νομικώ ν συμβουλών.

Άρθρο 14
Ανάκληση

1. Με βάση τη νομοθεσία του κράτους έκδοσης, η αρχή έκδοσης:

   (α) δύναται ανά πάσα στιγμή, αυτεπαγγέλτως, να αποφασίσει την ανάκληση του ε υρωπαϊκού εντάλματος επιτήρησης προς όφελος του υπόπτου·

   (β) ανακαλεί το ευρωπαϊκό ένταλμα επιτήρησης αφ' ης στιγμής ο ύποπτος έχει εκ πληρώσει το σύνολο των υποχρεώσεων που περιλαμβάνονται σε αυτό.

2. Η αρχή έκδοσης γνωστοποιεί πάραυτα κάθε απόφαση για την ανάκληση ευρωπαϊκού εντάλματος επιτήρησης στον ύποπτο και στην αρχή εκτέλεσης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4 – ΕΙΔΙΚΕΣ ΠΕΡΙΠΤΩΣΕΙΣ

Άρθρο 15
Συγκρουόμενες υποχρεώσεις του κράτους εκτέλεσης να προβεί σε παράδοση ή έκδοση

Η ύπαρξη ευρωπαϊκού εντάλματος επιτήρησης δεν θίγει τις υποχρεώσεις του κράτους μέλους εκτέλεσης οι οποίες απορρέουν από:

(α) ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης βάσει της απόφασης-πλαισίου του Συμβουλίου 2002/584/ΔΕΥ·

(β) αίτηση για έκδοση που έχει υποβληθεί από τρίτη χώρα·

(γ) το καταστατικό του Διεθνούς Ποινικού Δικαστηρίου.

Η ύπαρξη ευρωπαϊκού εντάλματος επιτήρησης δεν πρέπει να εμποδίζει το κράτος μέλος εκτέλεσης να κινεί ή να συνεχίζει ποινική διαδικασία βάσει της δικής του νομοθεσίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 5 – ΠΑΡΑΒΙΑΣΗ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΕΝΤΑΛΜΑΤΟΣ ΕΠΙΤΗΡΗΣΗΣ

Άρθρο 16
Υποχρέωση αναφοράς κάθε παραβίασης

1. Η αρχή εκτέλεσης αναφέρει αμελλητί στην αρχή έκδοσης οποιαδήποτε παραβίαση των υποχρεώσεων που περιλαμβάνονται σε ευρωπαϊκό ένταλμα επιτήρησης η οποία υποπίπτει στην αντίληψή της. Για την αναφορά χρησιμοποιείται το έντυπο Β, που καθορίζεται στο παράρτημα. Το έντυπο υπογράφεται και το περιεχόμενό του πιστοποιείται ως ακριβές από την αρχή εκτέλεσης.

2. Η αναφορά διαβιβάζεται από την αρχή εκτέλεσης απευθείας στην αρχή έκδοσης με οποιοδήποτε μέσο ικανό να παραγάγει γραπτό τεκμήριο υπό προϋποθέσεις που να επιτρέπουν στο κράτος έκδοσης να εξακριβώσει τη γνησιότητα. Στην αναφορά επισυνάπτεται αντίγραφο του εντύπου Α (ευρωπαϊκό ένταλμα επιτήρησης), όπως αυτό έχει εκδοθεί από την αρχή έκδοσης σύμφωνα με το άρθρο 7.

Άρθρο 17
Συνέπειες της παραβίασης

1. Σε περίπτωση παραβίασης ενός ευρωπαϊκού εντάλματος επιτήρησης, η αρχή έκδοσης δύναται, με βάση τη νομοθεσία του κράτους έκδοσης, να αποφασίσει:

   (α) να ανακαλέσει το ευρωπαϊκό ένταλμα επιτήρησης·

   (β) να τροποποιήσει ή να ανακαλέσει μία ή περισσότερες από τις υποχρεώσεις που περιλαμβάνονται στο ευρωπαϊκό ένταλμα επιτήρησης·

   (γ) να συλλάβει και να μεταφέρει τον ύποπτο, υπό την προϋπόθεση ότι το ευρωπαϊκό ένταλμα επιτήρησης εξεδόθη σε σχέση με ποινικό αδίκημα για το οποίο χωρεί προσωρινή κράτηση βάσει της νομοθεσίας του κράτους έκδοσης, και ιδίως αν το μέτρο είναι αναγκαίο για τη συμμετοχή σε προκαταρκτική ακρόαση ή σε

δίκη·

(δ) να συλλάβει και να μεταφέρει τον ύποπτο, στις ακόλουθες περιπτώσεις:

(i) αν το ευρωπαϊκό ένταλμα επιτήρησης εξεδόθη σε σχέση με ποινικό αδίκημα γι α το οποίο δεν χωρούσε αρχικά προσωρινή κράτηση βάσει της νομοθεσίας του κράτους έκδοσης· και

(ii) αν το ευρωπαϊκό ένταλμα επιτήρησης περιλαμβάνει περιορισμούς των ελευθερ ιών του υπόπτου οι οποίες είναι τέτοιας έκτασης ώστε να ισοδυναμούν με στέ ρηση της ελευθερίας· και

(iii) αν η σύλληψη και μεταφορά είναι αναγκαίες για τη συμμετοχή σε προκαταρκτι κή ακρόαση ή σε δίκη.

2. Πριν λάβει απόφαση για την τυχόν σύλληψη και μεταφορά, η αρχή έκδοσης συνεκτι μά όλες τις σχετικές περιστάσεις, παραδείγματος χάρη τη συγκεκριμένη ποινή που θ α μπορούσε να επιβληθεί, τις συνέπειες της παραβίασης και, ιδίως, την προθυμία το υ υπόπτου να επιστρέψει οικειοθελώς στο κράτος έκδοσης.

3. Σε περίπτωση που η αρχή έκδοσης αποφασίσει ότι είναι αναγκαία η σύλληψη και με ταφορά του υπόπτου και, κατά τον χρόνο λήψης της απόφασης αυτής, ο ύποπτος βρί σκεται στην επικράτεια κάποιου άλλου κράτους μέλους, το κράτος αυτό προβαίνει σ τη σύλληψη και μεταφορά του υπόπτου κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 18.

4. Πριν από τη λήψη της απόφασης βάσει της παραγράφου 1, ο ύποπτος έχει το δικαίω μα να γίνει δεκτός σε ακρόαση από την αρχή έκδοσης, σύμφωνα με τη νομοθεσία το υ κράτους έκδοσης. Η απαίτηση αυτή μπορεί να τηρηθεί με τη χρήση κατάλληλης ο πτικοακουστικής ή τηλεφωνικής σύνδεσης μεταξύ της αρχής εκτέλεσης και της αρχή ς έκδοσης (ακρόαση μέσω εικονοτηλεδιάσκεψης ή τηλεφωνικής διάσκεψης). Η αρχή έκδοσης διαβουλεύεται επίσης με την αρχή εκτέλεσης.

Άρθρο 18
Προϋποθέσεις σύλληψης και μεταφοράς του υπόπτου

1. Αν η αρχή έκδοσης αποφασίσει ότι ο ύποπτος πρέπει να συλληφθεί και να μεταφερθ εί στο κράτος έκδοσης, είναι υποχρεωτική η ακρόαση του υπόπτου από δικαστική α ρχή του κράτους μέλους στην επικράτεια του οποίου πραγματοποιείται η σύλληψη.

2. Αν ο ύποπτος συγκατατίθεται στη μεταφορά του, το κράτος μέλος στην επικράτεια τ ου οποίου πραγματοποιείται η σύλληψη τον μεταφέρει πάραυτα στο κράτος έκδοση ς.

3. Αν ο ύποπτος δεν συγκατατίθεται στη μεταφορά του, το κράτος μέλος στην επικράτ εια του οποίου πραγματοποιείται η σύλληψη τον μεταφέρει πάραυτα στο κράτος έκδ οσης. Το πρώτο κράτος μέλος δύναται να αρνηθεί να προβεί στη σύλληψη και μετα φορά μόνον εφόσον:

– είναι σαφές ότι η άσκηση ποινικής δίωξης για το αδίκημα για το οποίο έχει εκδ οθεί το συγκεκριμένο ένταλμα θα συνιστούσε πλέον παραβίαση της αρχής του

δεδικασμένου (*ne bis in idem*)·

– ο ύποπτος διώκεται στο κράτος μέλος εκτέλεσης για τα ίδια πραγματικά περισ τατικά επί των οποίων στηρίζεται το ευρωπαϊκό ένταλμα επιτήρησης·

– αν η ποινική δίωξη ή ο κολασμός του υπόπτου αποκλείεται δια νόμου με βάση τη νομοθεσία του κράτους μέλους εκτέλεσης και οι πράξεις που στοιχειοθετού ν το αδίκημα υπάγονται στη δικαιοδοσία του εν λόγω κράτους μέλους βάσει τ ης ποινικής του νομοθεσίας·

– αν η απόφαση για τη σύλληψη και μεταφορά αφορά νέα πραγματικά περιστατι κά που δεν καλύπτονται από το ευρωπαϊκό ένταλμα επιτήρησης.

4. Ένα κράτος μέλος διαφορετικό από το κράτος εκτέλεσης δύναται ομοίως να αρνηθεί τη σύλληψη και μεταφορά του υπόπτου επικαλούμενο έναν ή περισσότερους από το υς λόγους που καθορίζονται στο άρθρο 10.

Άρθρο 19
Κοινοποίηση των αποφάσεων

Η αρχή έκδοσης κοινοποιεί αμέσως στην αρχή εκτέλεσης κάθε απόφαση την οποία λαμβάνει δυνάμει του άρθρου 17.

Άρθρο 20
Προθεσμίες μεταφοράς

1. Ο ύποπτος μεταφέρεται στο κράτος έκδοσης κατ' εφαρμογή του άρθρου 18 σε ημερ ομηνία που συμφωνείται από κοινού μεταξύ των εμπλεκόμενων κρατών μελών και οπωσδήποτε εντός τριών ημερών από τη σύλληψη.

2. Η μεταφορά ενός υπόπτου είναι δυνατό κατ' εξαίρεση να αναβληθεί προσωρινά για σοβαρούς ανθρωπιστικούς λόγους, παραδείγματος χάρη αν υπάρχουν βάσιμοι λόγοι για να θεωρηθεί ότι η μεταφορά θα έθετε προδήλως σε κίνδυνο τη ζωή ή την υγεία τ ου υπόπτου. Η αρχή έκδοσης ενημερώνεται αμέσως για κάθε τέτοια αναβολή και για τους λόγους που την υπαγορεύουν. Η μεταφορά του υπόπτου πραγματοποιείται μόλι ς εκλείψουν οι λόγοι της αναβολής, σε ημερομηνία που συμφωνείται μεταξύ των εμ πλεκόμενων κρατών μελών.

Άρθρο 21
Διέλευση

1. Έκαστο κράτος μέλος επιτρέπει τη διέλευση από το έδαφός του ενός υπόπτου που μ εταφέρεται με βάση τις διατάξεις της παρούσας απόφασης-πλαισίου, υπό την προϋπ όθεση ότι έχει ενημερωθεί για τα εξής:

(α) ταυτότητα και ιθαγένεια του προσώπου για το οποίο έχει εκδοθεί ευρωπαϊκό έ νταλμα επιτήρησης·

(β) ύπαρξη ευρωπαϊκού εντάλματος επιτήρησης·

(γ) φύση και νομικός χαρακτηρισμός της αξιόποινης πράξης·

(δ) περιστάσεις τέλεσης της αξιόποινης πράξης, περιλαμβανομένης της ημερομηνί ας και του τόπου.

2. Έκαστο κράτος μέλος ορίζει μία αρχή αρμόδια για την παραλαβή των αιτήσεων διέλ ευσης και των απαραίτητων εγγράφων, καθώς και κάθε άλλης επίσημης αλληλογραφ ίας σχετικά με τις αιτήσεις διέλευσης. Τα κράτη μέλη γνωστοποιούν τον διορισμό τη ς αρχής αυτής στο Συμβούλιο.

3. Η αίτηση διέλευσης και τα πληροφοριακά στοιχεία που προβλέπονται στην παράγρα φο 1 μπορούν να υποβάλλονται στην αρχή που έχει ορισθεί κατ' εφαρμογή της παρα γράφου 2 με οποιοδήποτε μέσο ικανό να παραγάγει γραπτό τεκμήριο. Το κράτος μέ λος διέλευσης κοινοποιεί την απόφασή του με την ίδια διαδικασία.

4. Η παρούσα απόφαση-πλαίσιο δεν ισχύει σε περίπτωση αεροπορικής μεταφοράς χωρί ς προγραμματισμένο ενδιάμεσο σταθμό. Παρόλα αυτά, σε περίπτωση που πραγματο ποιηθεί μη προγραμματισμένη προσγείωση, το κράτος έκδοσης παρέχει στην αρχή π ου έχει ορισθεί κατ' εφαρμογή της παραγράφου 2 τα πληροφοριακά στοιχεία που πρ οβλέπονται στην παράγραφο 1.

Άρθρο 22
Αφαίρεση της περιόδου στέρησης της ελευθερίας

Το κράτος έκδοσης αφαιρεί κάθε περίοδο στέρησης της ελευθερίας ως συνέπεια της σύλληψης και μεταφοράς του υπόπτου δυνάμει των άρθρων 17 και 18 από τη συνολ ική περίοδο κράτησης που θα κληθεί να εκτίσει το εν λόγω πρόσωπο στο κράτος έκ δοσης εξαιτίας της τυχόν καταδίκης του σε στερητική της ελευθερίας ποινή ή εις βά ρος του διαταγής κράτησης.

Για τον σκοπό αυτό, κάθε πληροφορία σχετικά με τη διάρκεια της κράτησης του υπ όπτου κατ' εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος κεφαλαίου διαβιβάζονται από το κράτος μέλος στην επικράτεια του οποίου συνελήφθη ο ύποπτος στην αρχή έκδοσης κατά τον χρόνο της μεταφοράς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 6 – ΓΕΝΙΚΕΣ ΚΑΙ ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 23
Παρακολούθηση της αποτελεσματικότητας της απόφασης-πλαισίου

1. Όταν ένα κράτος μέλος έχει συναντήσει επανειλημμένα προβλήματα από την πλευρ ά κάποιου άλλου κράτους μέλους σε σχέση με την εκτέλεση ευρωπαϊκών ενταλμάτω ν επιτήρησης, ενημερώνει σχετικά το Συμβούλιο, προκειμένου να γίνει αξιολόγηση της υλοποίησης της παρούσας απόφασης-πλαισίου σε επίπεδο κρατών μελών.

2. Το Συμβούλιο προβαίνει σε επανεξέταση με αντικείμενο, ιδίως, την εφαρμογή στην πράξη των διατάξεων της παρούσας απόφασης-πλαισίου από τα κράτη μέλη.

Άρθρο 24
Σχέση με άλλες συμφωνίες και ρυθμίσεις

1. Στον βαθμό που άλλες συμφωνίες ή ρυθμίσεις καθιστούν δυνατή την επέκταση ή διε ύρυνση των στόχων της παρούσας απόφασης-πλαισίου και συμβάλλουν στην απλού στευση ή περαιτέρω διευκόλυνση της αμοιβαίας αναγνώρισης των προδικαστικών δι αδικασιών μεταφοράς, τα κράτη μέλη έχουν την ευχέρεια:

   (α) να εξακολουθήσουν να εφαρμόζουν τις διμερείς ή πολυμερείς συμφωνίες ή ρυ θμίσεις που είναι σε ισχύ κατά την έναρξη ισχύος της παρούσας απόφασης-πλ αισίου·

   (β) να συνάπτουν διμερείς ή πολυμερείς συμφωνίες ή ρυθμίσεις μετά την έναρξη ι σχύος της παρούσας απόφασης-πλαισίου.

2. Οι συμφωνίες και ρυθμίσεις για τις οποίες γίνεται λόγος στην παράγραφο 1 δεν επηρ εάζουν επ' ουδενί τις σχέσεις με κράτη μέλη τα οποία δεν είναι συμβαλλόμενα μέρη τους.

3. Τα κράτη μέλη, εντός τριών μηνών από την έναρξη ισχύος της παρούσας απόφασης-πλαισίου, κοινοποιούν στο Συμβούλιο και στην Επιτροπή τις υφιστάμενες συμφωνίε ς και ρυθμίσεις οι οποίες μνημονεύονται στην παράγραφο 1 στοιχείο α) και τις οποίε ς επιθυμούν να εξακολουθήσουν να εφαρμόζουν.

   Τα κράτη μέλη κοινοποιούν επίσης στο Συμβούλιο και στην Επιτροπή κάθε νέα συμ φωνία ή ρύθμιση κατά την έννοια της παραγράφου 1 στοιχείο β), εντός τριών μηνών από την υπογραφή της εκάστοτε ρύθμισης ή συμφωνίας.

Άρθρο 25
Εφαρμογή

Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα προκειμένου να συμμορφωθούν με τι ς διατάξεις της παρούσας απόφασης-πλαισίου μέχρι τις 0 Μήνας 0000.

Μέχρι την ίδια ημερομηνία, τα κράτη μέλη καλούνται να διαβιβάσουν στο Συμβούλι ο και στην Επιτροπή το κείμενο των διατάξεων που θα θεσπίσουν προκειμένου να ε νσωματώσουν στην εθνική τους νομοθεσία τις υποχρεώσεις τις οποίες υπέχουν βάσε ι της παρούσας απόφασης-πλαισίου, καθώς και πίνακα αντιστοιχίας με αντιπαραβολ ή των εν λόγω διατάξεων και των διατάξεων της απόφασης-πλαισίου.

Άρθρο 26
Έκθεση

Η Επιτροπή υποβάλλει, μέχρι τις 0 Μήνας 0000, έκθεση προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβ ούλιο και το Συμβούλιο στην οποία θα αξιολογείται μέχρι ποιου σημείου τα κράτη μ έλη έχουν λάβει τα αναγκαία μέτρα για να συμμορφωθούν με την παρούσα απόφαση-πλαίσιο, συνοδευόμενη, αν είναι απαραίτητο, από προτάσεις νομοθετικού περιεχομέ νου.

Άρθρο 27
Έναρξη ισχύος

Η παρούσα απόφαση-πλαίσιο αρχίζει να ισχύει την εικοστή ημέρα μετά τη δημοσίευσή της σ την Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Λουξεμβούργο/Βρυξέλλες, 0 Μήνας 0000

Για το Συμβούλιο
Ο Πρόεδρος
Ν.Ν.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Έντυπο Α

ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΕΝΤΑΛΜΑ ΕΠΙΤΗΡΗΣΗΣ[12]

Το παρόν ένταλμα επιτήρησης έχει εκδοθεί από αρμόδια για την έκδοση αρχή. Αιτούμαι την εφαρμογή των προδικαστικών μέτρων επιτήρησης που απαριθμούνται στο Μέρος Δ του παρ όντος εντάλματος κατά του προσώπου που αναφέρεται στο Μέρος Α.

ΥΠΟΓΡΑΦΗ:

……...

ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ:

……...

[12] Το παρόν ένταλμα πρέπει είναι συνταγμένο ή μεταφρασμένο στην επίσημη γλώσσα ή σε μία από τις ε πίσημες γλώσσες του κράτους μέλους εκτέλεσης, ή σε άλλη γλώσσα η οποία είναι αποδεκτή από το εν λόγω κράτος.

ΜΕΡΟΣ Α

Πληροφοριακά στοιχεία για την ταυτότητα του προσώπου κατά του οποίου πρέπει να ε φαρμοσθούν προδικαστικά μέτρα επιτήρησης

Επώνυμ
ο:……...

Όνομα:……

Πατρικό επώνυμο γυναίκας (αν ισχύει):
…….

Ψευδώνυμο (αν ισχύει):……..

Φύλ
ο:……

Ιθαγένεια……..

Ημερομηνία γέννηση
ς:…….

Τόπος γέννηση
ς:…….

Τόπος διαμονής ή/και γνωστή διεύθυνση:
……...

Κατανοητή/ές γλώσσα/ε
ς:……....

Ειδοποιά χαρακτηριστικά/σωματική περιγραφή:
…….....

……...

……...

……..

Φωτογραφία και δακτυλικά αποτυπώματα, αν είναι διαθέσιμα και επιδεκτικά διαβίβασης, ή σ τοιχεία επικοινωνίας του φυσικού προσώπου από το οποίο τα στοιχεία αυτά μπορούν να ζητ ηθούν ή προφίλ DNA (εφόσον τα υπόψη αποδεικτικά στοιχεία μπορούν να παρασχεθούν αλλ ά δεν έχουν συμπεριληφθεί):

ΜΕΡΟΣ Β

Πληροφορίες σχετικά με την αρχή έκδοσης

Επίσημη ονομασία της αρχής έκδοσης:
……...

……...

Ονοματεπώνυμο του αρμόδιου για την επικοινωνία ατόμου:

Αξίωμα (βαθμός/τίτλος):……..

Διεύθυνση:……...

……...

Τηλ.: (κωδικός χώρας) (κωδικός περιοχής/πόλης):
……...

Φαξ: (κωδικός χώρας) (κωδικός περιοχής/πόλης):
……...

Ηλεκτρονική διεύθυνση:
……...

Στοιχεία υπόθεσης:
…….

ΜΕΡΟΣ Γ

Αδίκημα στο οποίο βασίζεται το ευρωπαϊκό ένταλμα επιτήρησης

Μέγιστη διάρκεια της στερητικής της ελευθερίας ποινής ή της διαταγής κράτησης που ενδέχεται να επιβληθεί για την αξιόποινη πράξη ή πράξεις που αφορά το παρόν ένταλμα:

……

……

Περιγραφή των περιστάσεων υπό τις οποίες τελέστηκε η αξιόποινη πράξη ή πράξεις που αφορά το παρόν ένταλμα, περιλαμβανομένων του χρόνου, του τόπου και του βαθμού συμμετοχής στην αξιόποινη πράξη ή πράξεις από μέρους του προσώπου που αναφέρεται στο ανωτέρω Μέρος Α:

……

……

……

……

Χαρακτήρας και νομικός χαρακτηρισμός της αξιόποινης πράξης ή πράξεων που αφορά το παρόν ένταλμα και εφαρμοστέα διάταξη νόμου/κώδικας νομοθεσίας:

……

……

……

……

Παραθέσατε πλήρη περιγραφή της αξιόποινης πράξης ή πράξεων που αφορά το παρόν ένταλμα:

. . . . . .

. . . . . .

. . . . . .

. . . . . .

ΜΕΡΟΣ Δ

Προδικαστικά μέτρα επιτήρησης

Οι παρακάτω υποχρεώσεις συνιστούν τα προδικαστικά μέτρα επιτήρησης που πρόκειται να ε πιβληθούν στο πρόσωπο το οποίο αναφέρεται στο Μέρος Α του παρόντος εντάλματος.

Το πρόσωπο το οποίο αναφέρεται στο Μέρος Α υποχρεούται:

να είναι διαθέσιμο για την παραλαβή του κλητηρίου θεσπίσματος για τη δίκη που το αφορά κ αι να προσέλθει στη δίκη εφόσον έχει κλητευθεί για τον σκοπό αυτό·

να μην παρακωλύει την απονομή δικαιοσύνης και να απέχει από κάθε αξιόποινη ενέργεια· κα ι

(επιλέξατε και συμπληρώσατε κατά περίπτωση):

□ να παραστεί σε προκαταρκτικές ακροάσεις με αντικείμενο το αδίκημα ή τα αδικήματα για τα οποία κατηγορείται·

□ να μην εισέρχεται στον ακόλουθο χώρο ή χώρους στο κράτος έκδοσης χωρίς άδεια κατά τι ς καθοριζόμενες ώρες και ημερομηνίες:

……

……

……

□ να μην απομακρύνεται από τον ακόλουθο χώρο ή χώρους στο κράτος έκδοσης χωρίς άδει α κατά τις καθοριζόμενες ώρες και ημερομηνίες:

……

……

……

□ να καταβάλει τα έξοδα για την προσαγωγή του σε προκαταρκτική ακρόαση ή σε δίκη·

□ να μεταβεί στην ακόλουθη διεύθυνση στο κράτος μέλος εκτέλεσης κατά την καθοριζόμενη ώρα και ημερομηνία:

……

……

……

□ να παρουσιάζεται στην αρχή εκτέλεσης στον ακόλουθο τόπο ή τόπους κατά τις καθοριζόμ ενες ώρες και ημερομηνίες:

……

……

……

□να παραδώσει στην αρχή εκτέλεσης το διαβατήριο ή τα διαβατήριά του ή άλλα έγγραφα πισ

ΜΕΡΟΣ Ε

Ενημέρωση

Το πρόσωπο που αναφέρεται στο Μέρος Α ανωτέρω έχει ενημερωθεί για το ευρωπαϊκό έντα λμα επιτήρησης σύμφωνα με το άρθρο 5. Σχετικό έγγραφο πρακτικό επισυνάπτεται στο παρό ν έγγραφο.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Έντυπο Β

ΑΝΑΦΟΡΑ ΠΑΡΑΒΙΑΣΗΣ Ή ΜΗ ΣΥΜΜΟΡΦΩΣΗΣ ΜΕ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΕΝΤΑΛΜΑ ΕΠΙΤΗΡΗΣΗΣ[13]

Η παρούσα αναφορά έχει εκδοθεί από αρμόδια για την εκτέλεση αρχή.

Γνωστοποιώ ότι το πρόσωπο που αναφέρεται στο Μέρος Α της παρούσας αναφοράς έχει παραβεί τα προδικαστικά μέτρα επιτήρησης τα οποία απαριθμούνται στο Μέρος Γ κατωτέρω.

Επισυνάπτεται αντίγραφο του ευρωπαϊκού εντάλματος επιτήρησης το οποίο αφορά η παρούσα αναφορά.

ΥΠΟΓΡΑΦΗ: ……...

ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ:
……...

ΜΕΡΟΣ Α

Στοιχεία σχετικά με την ταυτότητα του προσώπου για το οποίο έχει εκδοθεί ευρωπαϊκό ένταλμα επιτήρησης (για τα πλήρη στοιχεία, ανατρέξατε στο συνημμένο ευρωπαϊκό ένταλμα επιτήρησης)

Επώνυμο:……...

Όνομα:……

Πατρικό επώνυμο γυναίκας (αν ισχύει):
…….

Φύλο:……

Ιθαγένεια……..

[13] Η παρούσα αναφορά πρέπει είναι συνταγμένη ή μεταφρασμένη στην επίσημη γλώσσα ή σε μία από τις επίσημες γλώσσες του κράτους μέλους εκτέλεσης, ή σε άλλη γλώσσα η οποία είναι αποδεκτή από το εν λόγω κράτος.

ΜΕΡΟΣ Β

Πληροφορίες σχετικά με την αρχή εκτέλεσης

Επίσημη ονομασία της αρχής εκτέλεσης:
……...

……...

Ονοματεπώνυμο του αρμόδιου για επικοινωνία ατόμου:
……...

Αξίωμα (βαθμός/τίτλος):……..
……..

Διεύθυνση:……...

……...

Τηλ.: (κωδικός χώρας) (κωδικός περιοχής/πόλης):
……...

Φαξ: (κωδικός χώρας) (κωδικός περιοχής/πόλης):
……...

Ηλεκτρονική διεύθυνση:
……...

Στοιχεία υπόθεσης:
…….

ΜΕΡΟΣ Γ

Προδικαστικά μέτρα επιτήρησης

Το πρόσωπο που αναφέρεται στο Μέρος Α ανωτέρω παρέβη τις ακόλουθες υποχρεώσεις, που του επιβλήθηκαν με το συνημμένο ευρωπαϊκό ένταλμα επιτήρησης:

□ να είναι διαθέσιμο για την παραλαβή του κλητηρίου θεσπίσματος για τη δίκη που το αφορά και να προσέλθει στη δίκη εφόσον έχει κλητευθεί για τον σκοπό αυτό·

□ να μην παρακωλύει την απονομή δικαιοσύνης και να απέχει από κάθε αξιόποινη ενέργεια·

□ να παραστεί σε προκαταρκτικές ακροάσεις με αντικείμενο το αδίκημα ή τα αδικήματα για τα οποία του έχει απαγγελθεί κατηγορία·

□ να καταβάλει τα έξοδα για την προσαγωγή του σε προκαταρκτική ακρόαση ή σε δίκη·

□ ΄να μεταβεί σε συγκεκριμένη διεύθυνση στο κράτος εκτέλεσης σε καθορισμένη ώρα και ημερομηνία·

□ να παρουσιάζεται στην αρχή εκτέλεσης σε καθορισμένο τόπο ή τόπους σε καθοριζόμενες ώρες και ημερομηνίες·

□ να παραδώσει στην αρχή εκτέλεσης το διαβατήριο ή τα διαβατήριά του ή άλλα έγγραφα πιστοποίησης της ταυτότητας·

□ να βρίσκεται σε καθορισμένο τόπο ή τόπους κατοικίας ή/και εργασίας στο κράτος εκτέλεσης σε καθορισμένες ώρες και ημερομηνίες·

□ να μην εξέρχεται από ή να εισέρχεται σε συγκεκριμένα μέρη ή περιοχές στο κράτος εκτέλεσης άνευ αδείας·

□ να μην ασκεί συγκεκριμένες δραστηριότητες·

□ να υποβληθεί σε συγκεκριμένη ιατρική αγωγή·

□ άλλο

……...

……...

……...

……...

……...

Λεπτομερής περιγραφή των περιστάσεων (περιλαμβανομένης της ημερομηνίας και του τόπου) υπό τις οποίες σημειώθηκε η παράβαση ή οι παραβάσεις:

……...

……...

……...

……..

……